

Chlumecké listy

časopis
chlumeckého regionu

ročník XXXVII ♦ Chlumeck nad Cidlinou dne 22. 3. 2007 ♦ cena 14 Kč

3

Vítání malých občánků v Chlumci nad Cidlinou

fotografie k článku na straně 6 - autor Antonín Fibigr

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

po „holandské“ zimě, kdy cestářům v České republice zbyly nesčíslné tuny posypové soli, je tu jaro, přesněji řečeno předjaří. Jen abychom neměli díky nevyzpytatelné přírodě taky holandské, chladné léto, sněžný podzim a zase teplou další zimu.

Tento netradiční úvod volím proto, že se chci soustředit na jistá sdělení, která se nebudou hned každému líbit.

Náš útvar technických služeb začal totiž s úklidovými pracemi v ulicích. Mercedes jezdí a zametá, ale prosím, abyste si uvědomili, že musí projít desítky kilometrů městských komunikací a chodníků, jezdí podle určeného harmonogramu, a tak se snad dočkáme čistých ulic podstatně dříve, než loni. Zakoupili jsme totiž další víceúčelový stroj v podobě velmi dobře vybavené multikáry. Jistě to bude na úrovni úklidu města znát, vždyť jsme za ni zaplatili 1.700.000 korun.

Čisté město však mohou ovlivnit i naši obyvatelé sami. Od počátku dubna totiž instalujeme na deseti vytypovaných lokalitách speciální odpadkové koše na psi exkrementy, neboť po chodnících díky nim musíme často klikovat. Když mnozí majitelé psích miláčků venčí své čtyřnožce, je přímo úchvatné sledovat počínání. Pes se zastaví, nakrčí a začne vykonávat potřebu. Majitel se poplašeně rozhledne kradmo nalevo, napravo, dozadu, div si hlavu neukrouť, hlavně probíha nenápadně. Když je klid a má pocit, že je nikdo nezahledl, ulehčeně si oddechne, pochválí smetáka, přeskóčí exkrement, ze kterého stoupá pára a libá vůně, a pokračuje spokojeně za roh ulice. Ještě tragikomičtější situace nastane v okamžiku, když pes začne vylučovat a majitel zahlédne blížícího se svědka. Pán se dá do nekompromisního pohybu, vodítko se napne a pes je vlečen, ačkoliv brzdi všemi čtyřmi a něco za ním padá po částech, pán nebo panička to jako nevnímá a tváří se zamyšleně. Když vodítko není, ačkoliv by být mělo, majitel v takové inkriminované situaci pokračuje v chůzi a předstírá, že smetáka nezná, že to je jistě uprchlý něčí štěka-vec. Nechci takto do jednoho směšného pytle házet všechny majitele psů,

jistě jsou i tací, kteří exkrement svého miláčka seberou a někde vhodí do popelnice, ale obávám se, že jsou v naprosté menšině. Proto budu doufat, že instalace speciálních deseti košů pomůže a že se Chlumečáci „vytáhnou“ v ohledu životního prostředí. Udělejme to, i kvůli malým dětem i kvůli sobě, vždyť jsme určitě již každý do něčeho šlápli a moc nás to mrzelo. Přiznávám se dobrovolně, že i já s tím mám zkušenosti, jednou dokonce, když jsem krácel s naleštěnými lakovkami na ples do sokolovny. Tehdy jsem sakroval tak, že i největší kriminálník by mi hluboce záviděl.

Speciální odpadkové koše nejsou v mnohých městech novinkou. Jejich osud je však různý. Vím od svých kolegů starostů, že někde je v dobré víře nainstalovali a připravené sáčky u nich podivně rychle mizely, neboť si je některé rodiny braly domů v celých trsech a pak do nich dětem balily maminky svačinu. Někde museli tyto koše zase zrušit. Upozorňuji, že sáčky jsou napuštěné ne sice jedovatou, ale k potravě naprosto nevhodnou impregnací. Tyto koše město nainstaluje nákladem několika desítek tisíc korun, prosím, chraňme je a majitelé psů ať je hojně využívají. Ach, jak bude zase na jaře naše město krásnější!

Ještě jeden postřeh ze psího rangu: Byly roznášeny požadované poukázky na poplatky ze psů, podle evidence.

A ejhle: bylo přitom zjištěno, že mnozí vychytráci svoje hafany nepřihlásili ve snaze poplatku se vyhnout, a to již několik let po sobě. Jeden občan mi napsal dosti rozhořčený, ale naprosto správný dopis v tom smyslu, že poplatky platí asi pouze ti poctivě blbí, kdežto mnozí naši ctihodní občané se chovají velmi egoisticky a poplatkům se vyhýbají. Upozorňuji tedy ty nepoctivce, že městská policie dostala velmi sledovaný úkol dát v tomto ohledu situaci do pořádku. Mají evidenční listinu a budou lidem koukat za ploty, co to tam štěká, když to tam vlastně neexistuje. Pak bude určitě „štěkat“ majitel sám, ale jenom si tím uškodí, nejen na hlasivkách, ale také udělá průvan ve své portmonce. Pro majitele psů, bydlících v bytech, platí obdobné nebezpečí, protože Chlumeček nad Cidlinou zase není tak velký, abychom se neznali, že? Prosím, pokud máte trochu černé svědomí, přijďte na úřad za paní Kuncovou samí, bude to tak lepší.

Vážení čtenáři, promiňte mi v závěru „kousavý tón“, ale ono to je vlastně v pořádku, vždyť jsme se bavili celou dobu o psech, je to asi nakažlivé. Chci úplně nakonec pochválit ty hodné a krásné lidi, kteří s mým článkem nebudou mít žádný problém ve svém svědomí, a ještě víc ty, kteří si občas přijdou vyzvednout zatoulaného nebo odhozeného pejska, kterého naši policisté najdou, a připraví těm chlupečným sirotkům nový, hezký domov.

Miroslav Uchytíl
starosta

Praha 8 dne 11. 2. 2007

Vážený pane inženýre, milý pane starosto!

Děkuji Vám za velmi příjemný a v každém směru krásný dopis, který jsem od Vás obdržel při abdikaci v redakční radě města. Velice si vážím Vašeho milého uznání a blahého ocenění mé veškeré práce a počínání ve prospěch našeho starostlavného města Chlumce, hlavně všech jeho občanů.

Věřte mi, že jsem to dělal velmi rád, neboť jsem to pokládal za věc mé cti. Těším se na to naše profanované setkání se vším všudy a snad i s tím doutníčkem, vždyť na to se nedá přece, na to naše kuřácké vystoupení v Klicperově domě, vůbec zapomenout.

Dcera se zetěm se se srdečným pozdravem upřímně připojuj.

Na shledání s Vámi se těší

Váš stálý obdivovatel

Ant. Lauterbach

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA A RADY MĚSTA

USNESENÍ ZE 6. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA konaného dne 5. 2. 2007

Rada města:

- **Uložila** odboru správy majetku a investic zveřejnit záměr pronájmu restaurace na koupališti.
- **Schválila** použití výtěžku z výherních hracích přístrojů pro rok 2007 na financování Městského muzea Loreta a na financování pečovatelské služby - příspěvek Středisku sociálních služeb Chlumec nad Cidlinou, o.p.s.
- **Schválila** odpisový plán příspěvkové organizace Základní umělecká škola Chlumec n.C., Dům dětí a mládeže Chlumec n.C., MŠ Beruška, MŠ U Zámku a ŠJ Chlumec n.C. v předloženém znění.
- **Vzala na vědomí** předloženou kalkulaci ceny oběda ve Školní jídelně Chlumec nad Cidlinou a v obou mateřských školách.
- **Schválila** výběr nejvhodnější cenové nabídky veřejné zakázky na dodávku projektové dokumentace stavby „Občanské centrum - Chlumec n. Cidlinou“ v tomto pořadí: 1. PK Ing. arch. Zima Chlumec nad Cidlinou, 2. PROIS, a.s. Hradec Králové, 3. ATELIER 11 Hradec Králové s.r.o. s tím, že projektant bude radu města na vyzvání informovat o dílčích krocích zpracovávané dokumentace.
- **Schválila** výběr nejvhodnější cenové nabídky veřejné zakázky na dodávku projektové dokumentace - „Rekonstrukce ul. Žižkova, Starobranská, Čelakovského, Krkonošská, Říční, Nábreží J. Fučíka a chodník podél zámekového parku v ul. Vrchlického v Chlumci nad Cidlinou“ v následujícím pořadí: 1. M.I.S. a.s. Hradec Králové, 2. Dopravně inženýrská kancelář, s.r.o. Hradec Králové, 3. VIAPROJEKT s.r.o. Hradec Králové s tím, že projektant bude radu města na vyzvání informovat o dílčích krocích zpracovávané dokumentace.
- **Schválila** Nařízení Města Chlumec nad Cidlinou č. 1/2007, kterým se stanovuje rozsah, způsob a lhůta odstraňování závad ve schůdnosti chodníků.

- **Uložila** technickým službám zařadit údržbu chodníku k Převýšovu (od kruhového objezdu k ul. Rooseveltově a dál podél přivaděče k Nirostě) do plánu zimní údržby komunikací do III. etapy.
- **Schválila** uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene na PK 1417/2 a PK 890/1 (plynárenské zařízení - přípojka ul. Spravedlnost p.p.č. 909/20 a 909/26 v k.ú. Chlumec n.C.) s VěP a.s. Hradec Králové.
- **Schválila** smlouvu o hospodaření v lesích číslo 1/96/2007, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a Lesní společností Hradec Králové, a.s.
- **Schválila** poskytování popelnic 70 litrů osaměle žijícím občanům na základě údajů z evidence obyvatel, případně na základě čestného prohlášení.
- **Schválila** následující poskytnutí finančních příspěvků sportovním a zájmovým organizacím:

Modelklub Chlumec n.C.	8.000,- Kč
PS Táborník Chlumec n.C.	20.000,- Kč
Rada starších Církve ČH Chlumec n.C.	2.000,- Kč
SDH Lučice	3.000,- Kč
ZKO č. 127 Chlumec n.C.	15.000,- Kč
Občanské sdružení Lučice	3.000,- Kč
Český rybářský svaz Chlumec n.C.	20.000,- Kč
Vodácko-cyklistická společnost Chlumec n.C.	20.000,- Kč
Divadelní soubor Klicpera Chlumec n.C.	17.000,- Kč
Osadní výbor Pamětník	4.000,- Kč
ZIPPO Team Chlumec n.C.	5.000,- Kč
OS Město v zahradách Chlumec n.C.	10.000,- Kč
OS Podzámčí Chlumec n.C.	10.000,- Kč

- **Uložila** starostovi vyslovit písemné poděkování p. Lauterbachovi za jeho dlouholetou činnost v redakční radě Chlumeckých listů vzhledem k tomu, že se svého členství ze zdravotních důvodů vzdal. **Schválila** doživotní zaslání 1 výtisku Chlumeckých listů na jím udanou adresu zdarma na náklady Města.
- **Schválila** bezúplatné uveřejňování článků v Chlumeckých listech v rámci krajského projektu „Čistá obec, čisté město, čistý kraj“.

USNESENÍ ZE 7. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA konaného dne 19. 2. 2007

Rada města:

- **Uložila** starostovi jednat se SÚS Hradec Králové o možnosti zřízení přechodu pro chodce v Lučicích, popř. o možnosti přemístění autobusové zastávky na vhodnější místo (bezpečnější z hlediska přecházení chodců přes silnici).
- **Vzala na vědomí** výslednou kalkulaci tepelné energie za rok 2006 - kotelna Zimova 592/IV.
- **Schválila** úhradu ztráty (únik TUV - kotelna Zimova 592/IV) v roce 2006 v celkové výši 339.066,62 Kč z prostředků Města Chlumec n.C.
- **Vzala na vědomí** předběžnou kalkulaci ceny tepelné energie na rok 2007 - kotelna Zimova 592/IV.
- **Schválila** uzavření Smlouvy číslo IV-12-2000919/VB/1, o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene (Město Chlumec n.C. x ČEZ Distribuce, a.s. Děčín) na uložení kabelového vedení a umístění nového 3x pilíře SS200, 26 x skříň SS101 na p.p.č. 952/21, 22, 24, 26, 27; 940/8, 10; 946/1; PK 940 a PK941 v k.ú. Chlumec n.C. v rámci stavby Chlumec nad Cidlinou, Vrchlického, bytová výstavba - kabelové vedení NN 1 kV.
- **Schválila** uzavření Smlouvy číslo IV-12-2001862/VB/1, o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene (Město Chlumec n.C. x ČEZ Distribuce, a.s.

Děčín) na uložení kabelového vedení a umístění pilíře SR322 na p.p.č. 949/2 v k.ú. Chlumec n.C. v rámci stavby Chlumec nad Cidlinou, ul. Selských bouří, Haltuf - kabelové vedení NN.

- **Schválila** uzavření Smlouvy číslo IV-12-2001848/VB/1, o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene (Město Chlumec n.C. x ČEZ Distribuce, a.s. Děčín) na uložení kabelového vedení a umístění pilíře SS300 na p.p.č. 949/2 v k.ú. Chlumec n.C. v rámci stavby Chlumec nad Cidlinou, ul. Selských bouří - kabelové vedení NN.
- **Vzala na vědomí** výsledek hospodaření Města Chlumec nad Cidlinou za rok 2006.
- **Uložila** investičnímu technikovi a starostovi připravit návrh smlouvy, jejímž obsahem bude prováděcí pro-

jektová dokumentace na vybudování výtahu a následně vynucené rozšíření radnice o prostor v 1. a 2. nadzemním podlaží, na řešení fasády celé budovy a výměnu oken.

- **Uložila** investičnímu technikovi samostatně zadat zpracování kvalifikovaného odhadu nákladů na rekonstrukci střechy.
- **Schválila** minimální počet 15 diváků pro to, aby mohlo být v kině promítáno.
- **Schválila** Smlouvu o zajištění zpětného odběru elektrozařízení, která bude uzavřena mezi firmou ASE-KOL s.r.o. Praha a Městem Chlumec nad Cidlinou.
- **Schválila** ukončení nájemní smlouvy s Úřadem práce Hradec Králové dohodou k 15. 2. 2007.

- **Schválila** částku 12.000,- Kč na úhradu daru - hlava ženy nazvaná „Přiroda“ od ak. soch. Vojtěcha Adamce, který bude předán prezidentovi republiky v rámci jeho návštěvy Chlumce nad Cidlinou 10. 4. 2007.
- **Vzala na vědomí** informaci o připravovaných společných akcích měst Chlumec n.C. a Nový Bydžov (setkání podnikatelů a firem obou regionů a setkání partnerů strategického plánování rozvoje území) a **schválila** spolufinancování akcí částkou 10.000,- Kč.
- **Schválila** uzavření smlouvy mezi Městem Chlumec n.C. a Centrem evropského projektování KHK ve věci zpracování projektu Občanského centra Chlumec n. C. (DDM).

Jana Tučková
sekretariát starosty

MĚSTO CHLUMEC NAD CIDLINOU vyhláší výběrové řízení na

pronájem nebytových prostor restaurace na městském koupališti v Chlumci nad Cidlinou.

**Výměra restaurace je 140,5 m²
a plocha sociálního zařízení kempu je 28 m².**

Podmínky pronájmu:

1. nabídka výše nájemného za 1 m²/rok.

Pronájem bude schválen nejvyšší nabídkou.

**Žádosti o pronájem zašlete na:
Město Chlumec nad Cidlinou,
Klicperovo náměstí 64/I,
503 51 Chlumec nad Cidlinou
do 16. 4. 2007 do 12.00 hodin.**

**Zalepenou obálku označte heslem
„PRONÁJEM RESTAURACE“.**

O výsledku výběrového řízení budou všichni uchazeči písemně informováni. S vybraným uchazečem bude sepsána smlouva o pronájmu nebytových prostor.

**Bližší informace na odboru správy majetku
a investic - u pí Hudcové
(tel. 495 703 896).**

Výpis z obchodního rejstříku a Výpis z katastru nemovitostí

V současné době již lze na správním odboru na matrice Městského úřadu Chlumec nad Cidlinou získat **Výpis z obchodního rejstříku** a **Výpis z katastru nemovitostí** formou ověřeného výstupu z informačního systému veřejné správy ve smyslu § 9 zák. č. 365/2000 Sb.

Tento ověřený výstup z informačního systému obchodního rejstříku a katastru nemovitostí je veřejnou listinou a jeho získání je zpoplatněno částkou 50,- Kč za 1 stranu formátu A4.

MěÚ Chlumec n. C.

**Za účelem navázání spolupráce
s neregistrovanými spolky
a zájmovými skupinami regionu
Město Chlumec nad Cidlinou
vyzývá jejich zástupce,
aby se přihlásili na správním odboru
městského úřadu.**

Vítání malých občánků v Chlumci nad Cidlinou

V sobotu dne 17. února 2007 proběhlo v obřadní síni Městského úřadu v Chlumci nad Cidlinou vítání občánků.

Při této příležitosti jsme přivítali 20 miminek, která se narodila v Chlumci nad Cidlinou od měsíce srpna 2006 do měsíce listopadu 2006.

Těto malé slavnosti se zúčastnila všechna pozvaná děťátka se svými rodiči, v počtu 14 holčiček a 6 chlapečků.

Naše nejmenší občánky s jejich rodiči, prarodiči a dalšími členy rodiny přivítal starosta města Ing. Miroslav Uchytíl. S pěkně připraveným programem vystoupily děti z Mateřské školy BERUŠKA za doprovodu paní ředitelky Málkové a paní učitelky Kholové.

Rodiče dětí obdrželi od Města peněžitý dárek ve výši 1000,- Kč formou založeného spoření u Komerční banky a malou plyšovou berušku. Maminky byly tradičně obdarovány růží. Dále se rodiče zapisovali do pamětní knihy Města a děti byly vyfoceny v kolébce.

Všem malým občánkům přejeme hodně zdraví a především, aby vyrůstali ve spokojené rodině.

Dana Dědková, správní odbor

Pozn. red.: Dodatečně přikládáme fotografii malého Vítka Myšky z vítání občánků, které se konalo dne 14. 10. 2006, kdy došlo při zveřejnění fotografií dětí v Chlumeckých listech k technické chybě. Malému Vítkovi a jeho rodině se ještě jednou omlouváme.

Renovace školy stála miliony

Chlumec n. C. - Více než 11,5 milionu korun spolkala právě dokončená druhá etapa rekonstrukce zdejší školy.

Především díky desetimilionové dotaci od státu tak ale už nyní může zhruba 750 žáků místní základní i praktické školy využívat například nové učebny vybudované v půdním prostoru.

Včerejšího slavnostního otevření zrekonstruovaných prostorů se zúčastnili i královéhradecký biskup Dominik Duka či poslanec Jiří Hanuš (KDU-ČSL). Spolu s vedením města a školy si prohlédli, jak vypadají například nové jazykové učebny s moderním počítačovým vybavením.

„Kromě toho byla v rámci oprav odhlučněna tělocvična a oploceno hřiště s umělým povrchem. Novým nátěrem fasády získala na lesku i budova prvního stupně. V dostavěných učebnách na půdě bylo pak ještě nutné zavést klimatizaci,“ vysvětluje chlumecký starosta Miroslav Uchytíl alespoň některé z úprav, kterých se škola dočkala v průběhu minulého roku.

Martin Brabec

Přetištěno z Hradeckých novin

Dálnice se konečně dočkala nových značek

Také díky iniciativě starosty Uchytila už nebudou řidiči tápat

Chlumec n. C. - Až dosud řidiči jedoucí po silnici E 67 ze směru od Prahy i z Polska při hledání nájezdů na nedávno otevřenou dálnici D11 tápali. Chybělo totiž dopravní značení.

Nyní už jsou ale značky postupně instalovány.

Dobřenice až později

Podle informací z Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD) probíhá instalace označení právě v těchto dnech. „Vše by mělo být hotové do konce týdne,“ potvrzuje mluvčí ŘSD Jan Hoření.

Výjimkou je ale obec Dobřenice. „Ze státních peněz bude totiž v tomto úseku rekonstruována vozovka a obecní inženýrské sítě,“ říká starosta Chlumce nad Cidlinou Miroslav Uchytíl. „Po dokončení všech prací bude ale doznačen i tento úsek,“ dodává. Právě Miroslav Uchytíl byl iniciátorem jednání o potřebném označení dálničních přívadčů. Rozhodující schůzka představitelů ŘSD, krajské i okresní policie a dopravního odboru krajského úřadu se uskutečnila

1. února přímo v Chlumci. „Značky už budou mít barvu určenou pro dálnice, tedy zelenou. Pouze mobilní značky podél silnice zůstanou oranžové,“ popisuje mluvčí Hoření.

Právě nedostatečné označení sjezdů z dálnice komplikovalo život nejen řidičům, ale také obyvatelům přilehlých obcí. „Za poslední měsíc se dopravní zátěž v naší obci značně zvýšila. Dávám to na vrub i tomu, že mnozí šoféři minou sjezd z dálnice v Chýšti,“ zlobí se Marta Hitková z Libišan.

Podpora turistiky

Starosta Uchytíl také prosadil umístění takzvaných „hnědobílých“ značek, které budou řidiče na dálnici upozorňovat na turistické cíle. „Hledali jsme možnost, jak co nejlépe upozornit například na zámky Karlova Koruna či Hrádek u Nechanic. Myslím, že tato forma může být úspěšná,“ vysvětluje Uchytíl.

Martin Brabec

Přetištěno z Hradeckých novin

Zachraňují životy, vnitro ale peníze nedalo

Chlumec n. C. - Místní hasiči při haváriích na takzvané silnici smrti E 67 zachránili nepočítaně životů.

Ovšem teprve nyní se dočkali peněz na potřebnou novou techniku. Ministerstvo vnitra totiž jejich předchozí žádosti nevyhovělo.

Chlumečtí záchranáři jsou přitom jediní, kteří jsou schopní na zhruba třicetkilometrovém úseku splnit požadovaný dojezdový čas 11 až 15 minut po ohlášení nehody. „Jak ale máme zasahovat bez potřebné techniky?“ ptá se starosta Chlumce Miroslav Uchytíl.

Město proto žádalo ministerstvo vnitra o 350 tisíc na nákup vyprošťovacího zařízení. „Vnitro nám pouze laskavicky odpovědělo, že na to nemají peníze,“ krčí Uchytíl rameny.

Starosta se ale nevzdal a obrátil se na Krajský úřad Královéhradeckého kraje.

Žádost o příspěvek nakonec zastupitelé schválili drtivým poměrem 38:0.

„Jejich podporou jsem byl mile překvapen. Poté jsem jim také řekl, že bych si moc přál, abychom vyprošťovací techniku vlastně kupovali zcela zbytečně a aby nebyla nikdy potřeba. Bohužel je to nereálné,“ dodává Miroslav Uchytíl.

Chlumecký starosta se zároveň pozastavuje nad tím, že žádná z českých pojišťoven nepříspěvá obcím na činnost záchranářských hasičských jednotek.

„Přitom i právě díky těmto jednotkám mohou prosperovat, protože hasiči zachraňují životy a snižují ztráty na majetku,“ uzavírá Uchytíl.

Martin Brabec

Přetištěno z Hradeckých novin

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky	Datum vydání
4/07	čtvrtek	5. 4. čtvrtek 26. 4.
5/07	čtvrtek	3. 5. čtvrtek 24. 5.
6/07	čtvrtek	7. 6. čtvrtek 28. 6.
7/07	čtvrtek	4. 7. čtvrtek 26. 7.

Sedmdesát let dálnice D 11

Víte že... nedávným dokončením a zprovozněním dálnice D 11 se vlastně splnil sen téměř dvou generací o rychlém a bezpečném spojení hlavního města s východem Čech? Že ale celá její výstavba byla zřejmě prokleta nekonečností své realizace?

Je to totiž již téměř sedmdesát let, kdy byl dokončen první projekt dálnice, která měla vést z Prahy na Hradec Králové a odtud do Polska. Prvotní projekt byl vypracován již ve třicátých letech dnes již minulého století. Počítal tehdy s trasou z Prahy mnohem jižněji a od Sadské zase severněji od staré silnice. Tedy na příklad okolo Českého Brodu, mezi Nymburkem a Poděbrady a také mezi Chlumcem nad Cidlinou a Novým Bydžovem. Z Hradce Králové měla pak dálnice směřovat na Náchod, kde měl být přechod, tehdy ještě do Německa. (Území Dolního Slezska a Kladska připadlo Polsku až po druhé světové válce.)

Stavbu ale již od počátku provázely obtíže, které vlastně trvají dodnes. Zahájené přípravné práce nejprve přerušila válka a po válce se ve stavbě již nepokračovalo. A to ani když se po čase již socialistická vláda konečně rozhodla stavět dálnice. Na D11 se zapomnělo. Vzpomínám si, že vedle silnice před Prahou byly ještě dlouho viditelné náspy vybudované ještě před válkou, které měly sloužit uvažované dálnici. A tak se první metry začaly stavět až v roce 1978. Nestavělo se ale podle původního, předválečného plánu, ale mnohem jižněji od staré silnice a to prý především kvůli ochraně úrodné půdy a vysoké hladině spodní vody na původní trase. Tím se ale trasa prodražovala, protože předválečný projekt vedl úplnou rovinou Polabské nížiny a nová trasa musela překonávat malá návrší, lesy řeky i hustou síť silnic a železniční tratě.

A stavělo se socialisticky, pomalu a bohužel i nekvalitně, nová dálnice byla později stále opravována. První úsek 18 km z Prahy do Bříství byl hotov až v roce 1984. O rok později byla dálnice prodloužena až k Sadské. Třetí úsek dálnice začal být budován v roce 1985, tedy ještě za socialismu. Prohlubující se ekonomická i politická krize socialistické vlády způsobila další zpomalení stavby, a tak ke zprovoznění dálnice až k mostu přes Labe u Poděbrad došlo až v roce 1990. Dálnice se tak prodloužila na 42 kilometrů. Teprve tehdy si oddechlo lázeňské město Poděbrady, kudy se do té doby, podobně jako donedávna i přes naše město, řítily stále narůstající kamionová i osobní doprava přímo přes střed města.

V porevoluční euforii se počítalo, že stavba bude okamžitě pokračovat. Bohužel opak byl ale pravdou. Důvod, nedostatek finančních prostředků. Celých čtrnáct let končila dálnice za Poděbrady. Pokud by řidiči jedoucí po dálnici vedoucí po vysokém náspu přehlédli odbočku na starou pražskou silnici, skončili by vysoko v korunách vzrostlých stromů v hustém lese. Stavba dálnice se opět zasekla.

Zajímavostí z této doby je skutečnost, že nedostatek financí na dostavbu dálnice až do Hradce Králové chtěl vyřešit soukromý investor uvědomující si důležitost rychlého dostavby dálnice. Vzniklé sdružení soukromých firem chtělo dostavět dálnici z vlastních prostředků. Tehdejší vláda premiéra Klause to však nepovolila a rozhodla se dostavět dál-

nici ze státních prostředků. Když se ale konečně peníze ve státním rozpočtu našly, další čas spolykaly nekonečné tahání s odpůrci dostavby dálnice, jejich nekonečné odvolávání a nakonec i byrokratické chyby státních úředníků. Výstavba se rok od roku odkládala, a tak na staré pražské „silnici smrti“ umírali další lidé. Zhruba jeden člověk za týden.

V roce 2003 se konečně začaly stavět mosty přes železniční tratě u Velkého Oseka a Kanína. Přišlo ale další odvolání a stavby byly opět zastaveny.

K definitivnímu zahájení došlo až 15. ledna 2005. A začalo se konečně razantně. Nestavělo se klasicky od začátku, ale na přeskáčku, všude tam, kde nabylo rozhodnutí o stavbě právní moci. Postupně se rozestavěné úseky spojovaly až na začátek u Libice a na konci u Hradce Králové. Zdržení u Libice, kde výstavbu blokovali ochránci přírody namítající, že bude narušena přírodní lokalita tzv. Libický luh, byla po roce konečně vyřešena. U Hradce známá kauza s výkupem pozemků trvá bohužel dodnes.

Dvacátého prosince 2005 byl zprovozněn šestikilometrový úsek jednoho pruhu dálnice mezi Levínem a Chýstí, a tak si konečně i naše město ulevilo od tisíců kamiónů denně zde projíždějících. Celá dálnice z Prahy až před Hradec Králové byla zprovozněna až 19. prosince 2006. Při její délce 84 km a sedmdesátileté výstavbě to činí 1 200 metrů vybudované dálnice za rok. Patří tak zřejmě k nejpomaleji budované dálnici v Evropě.

Ale konečně je a přinese nejenom časovou úsporu, jízdní pohodu a hlavně bezpečnost. Řidiči se již konečně nebudou muset „probíjet“ přečpanou a smrtelnými nehodami proslulou silnicí E 67.

AF

Víte, že...

- ... celková délka dálnice je 83,4 km, z toho nový úsek 41,7 km?
- ... od konce dálnice u obce Libišany schází do Hradce Králové ještě šest kilometrů?
- ... na novém úseku je pět mimoúrovňových křižovatek s nájezdy a výjezdy, pět mostů pro zvěř a žádný tunel?
- ... náklady na dostavbu dálnice činí doposud 15 miliard korun?
- ... dálnice zkrátí cestu z Prahy do Hradce Králové minimálně o 20 minut?

Příloha: fotografie objektů a úseků dálnice v našem okolí

- foto 1 a 2 Most a estakáda přes Cidlinu u Žiželice měří 529 m
- foto 3 Biokoridor, přechod pro zvěř na návrší Soudný u Volče
- foto 4 Dálniční přívaděč u Levína s protihlukovou stěnou je dálniční odbočkou do Chlumce nad Cidlinou
- foto 5 Mosty Olešnice a Rakousy překonávají téměř 500 m zatopového území a mokřadů Cidliny
- foto 6 Záměrně vytvořené pozvolné oblouky mají udržet pozornost řidičů a zabránit překračování povolené rychlosti na dálnici.

foto Ant. Fibigr

Trocha humoru

„Dnes v noci jsem nasadil parohy sedmi gentlemanům,“ chlubí se lord Neville.

„Jak jste to všechno za jednu noc stihl?“ zajímá se lord Barnard.

„Vyspal jsem se se svou ženou!“

„Drahoušku, slib mi, že kdybych umřela, nikdy nedovolíš té, kterou si vezmeš, aby nosila moje šaty...“

„Nedovolím, pusinko!“

„Přísáhej!“

„Ale to je zbytečné - ona má úplně jinou postavu...“

„Drahá, měli bychom myslet na poslední věci člověka.“ „Jak si to představuješ?“

„No, až jeden z nás dvou zemře, koupím si chatu na Berounce.“

V zahradní restauraci přistoupí číšník k hezké dívce a pravi: „Slečno, hosté protestují, že tady sedíte v plavkách!“

„Vyřídte jim, že mě nikdo nedonutí, abych si je svlékla!“

Ptá se pan Kratochvil pana Kubce: „Tvoje dcera hraje šachy?“

„Ne, proč?“

„No, onehdy jsem ji slyšel říkat, že táhne na E 55.“

LV

Vejce patří k Velikonocům

Zvyk dávat vajíčko k Velikonocům jako dárek pochází údajně ze starého Egypta. Už v dávných dobách bylo vejce symbolem plodnosti, probuzení přírody a nového života. I ve středověku

Zlaté korunovační vejce od C. P. Fabergého z roku 1897 skryvá carevnu kočár. Jde údajně o nejdražší velikonoční vejce na světě

platilo: „omne vivum ex ovo“ - všechno živé pochází z vajíčka. Postupně se tento zvyk rozšířil po celém světě a dnes si lidé dávají a dostávají vajíčko bez ohledu na to, jsou-li křesťany nebo ateisty.

Vajíčko doplňuje velikonoční pomlázku v nejrůznějších barvách a provedeních. Nejstarší bylo červené, proto se pomlázce říkalo Červené pondělí. Tato barva zřejmě připomínala v předkřesťanské době záři slunce, křesťanům později krev trpícího Krista, zelená barva vajíčka znamenala sílu přírody, bílá smrt, černá demony a málo užívaná modrá prý znamenala mor a neštěstí. Konečně žlutá barva symbolizovala bohatství a blahobyt. Způsobů jejich zdobení je velká řada. Ke klasickým patří kreslení a malování přírodními barvami, batikování voskem, leptání a vyškrabávání. Na tmavém podkladě například přímo září zlatavá krásná dekorace z nařezané a nalepené slámy.

K nejjednodušším a nejrychlejším technikám patří přiložit na vejce nejrůznější čerstvé lístečky, šikovně je rozmístit na uvařeném vajíčku, pak vejce zabalit do řídké tkaniny (třeba fáčoviny) a ponořit do barvy. Po vyjmutí z roztoku nechat vejce krátce oschnout, sejmout fáč, lístečky a nakonec povrch vejce potřít tukem, aby se vajíčko lesklo.

A pokud stojíte o velikonoční výzdobu, počkejte si na moravské malířky, které přijíždějí před Velikonocemi do českých měst prodávat nádherné kraslice a ty vám mohou zdobit velikonoční stůl několik let.

A co takhle nejdražší vejce světa? Existuje. Údajně je to drahocenný originál z umělecké dílny carského dvorního klenotníka Carla Petera Fabergé. Je vyrobeno z porcelánu, slonové kosti, zlata a drahých kamenů. Vejce vzniklo roku 1897.

Užijte si Velikonoc a krás jara!

strukčními prvky pro děti do tří let! Zkuste říct těm trochu větším, že pro ně to není! Kamery také nejsou samospasitelné, omladina se již naučila kouřit, ne-li fetovat, v místech, kam kamery nedohlédnou. Sama jsem již několikrát umravňovala mládež, házející po sobě kamením, které se jim zde tak samo nabízí k použití. Kamery, nekamery. Není divu, že neodolají. Musím ovšem popravdě konstatovat, že pod mým dohledem dokázali po sobě i uklidit. A neměla jsem zrovna příjemný pocit, když jsem se do jejich her vložila. Nedávno jsem upozorňovala vedení školy na rozbitou houpačku. A byla jsem zvědavá, zda kamery odhalí viníka. Neodhalily. Na houpačku nedohlédnou.

Houpačky zde instalované odpovídají bezpečnostním předpisům, ale konfigurace terénu je pro nejmenší děti přímo nebezpečná. Stačí se rozběhnout po trávníku, udělat krůček do prázdna a narazit hlavou na beton před okny. Ten je o půl metru níže, bez znatelného ohraničení.

Z odpovědi pana starosty jsem se také dozvěděla o možnosti využívání hřiště mateřských školek. Hned jsem do jed-

né zavolala. Paní školnice, která vzala telefon, o ničem nevěděla a řekla mi, že to zcela jistě možné není. Nedala jsem se a z následního rozhovoru s paní zástupkyní, kdy jsem uvedla, že tato nabídka byla uveřejněna v Chlumeckých listech, vyplynulo, že tato možnost je nabízena již více let, čímž byly míněny zřejmě návštěvy maminek s dětmi, které si mají zvykat na docházku do školky. Navíc potvrdila, že ani školka v zimě zahradu s ohledem na počasí téměř nevyužívá. A vzhledem k tomu, že kromě počasí a časového

omezení nebyla o této možnosti ani větší informovanost, se nelze divit, že této možnosti využila jen jedna maminka. A z toho soudit, že hřiště není potřeba, protože ho nikdo nenavštěvuje? V zimě?!

Před několika lety vznikla petice za znovuzprůchodnění parčíku u školy. Podepsalo ji na tisíc lidí, ale zdůvodnění, proč to nejde, byla podobná. Po dlouhých peripetiích zastupitelstvo na podzim odhlasovalo otevření branky. Zafungovalo to až začátkem léta příštího roku - těsně před volbami. Prý by-

lo nejdříve potřeba místo širší branky vybudovat užší a zbudovat chodník k brance.

Co na tom, že za brankou se do dnes vchází do bláta. I tak je cesta hojně využívána. Škoda, že kvůli uzavírání není možné ji použít při cestě z kina. Či ráno cestou na vlak a do práce. Navíc plot v těchto místech je dodnes ozdoben ostnatým drátem.

Co můžeme jednou čekat od dětí, když se k nim dnes chováme takto? Čím nám to oplatí?

Marie Křepelová

Mateřská škola Beruška

Pod Loretou 460/IV, Chlumeck nad Cidlinou

Mateřská škola U Zámku

Chlumeck n. C. 9. 3. 2007

Využívání školní zahrady

➤ o možnosti a podmínkách využívání školní zahrady (doba, úklid hraček...) byla veřejnost informována

- I. v Chlumeckých listech na podzim roku 2005 a 2006
- II. průběžně ve vývěsné skřínce na náměstí
- III. ve všech šatnách MŠ je tato nabídka po celý rok
- IV. každou středu si maminky na mateřské dovolené mohou tuto informaci přečíst při návštěvě „Školičky“

I přes veškerou informovanost je zahrada veřejnosti využívána jen minimálně. V uplynulém roce (není myšleno zimní období) této možnosti pravidelně využívala jedna maminka. (Upřesňuji informaci z ledna tohoto roku.)

➤ v zimních měsících je zahrada využívána pouze v době, kdy jsou možné hry na sněhu, ale jiné činnosti s ohledem na počasí nelze provádět (ochrana zdraví dětí, blátivý terén...)

➤ tento týden již někteří rodiče zahradu využili
I když je návštěva zahrady omezena provozem MŠ, myslím, že pokud budou rodiče v plné míře této možnosti využívat, nabízí se široký prostor pro hry na písku i další aktivity.

řed. školy

Hřiště je drahé

V posledním čísle Chlumeckých listů jsem si přečetla příspěvek, ve kterém rodiče žádali o vybudování již dříve slíbeného dětského hřiště pro nejmenší děti u Klicperova domu.

V odpovědi pana starosty se argumentovalo vysokými náklady a možností využívat dětská hřiště mateřských školek. Pravda, uváděná částka 150 000 korun není zrovna malá, ale je přímo nepatrná v porovnání se zde uváděnými 33 miliony, potřebnými na rekonstrukci kina. Konkrétně je to pouhých 0,45 %. **Škoda, že z tohoto hlediška malá kapička nezůstala pro ty nejmenší.** V tak nádherném, pro nejmenší děti ideálním místě!

A jaké by byly náklady, pokud bychom my, rodiče a prarodiče mohli spolupracovat? Už v době stavby Klicperova domu, kdy se vybíraly sponzorské dary, mě mrzelo, že není potřeba, abychom se my, občané, přičinili alespoň trochu vlastní prací. Protože toho, na čem se člověk sám podílí, si jinak váží. A také by to nic nestálo. Škoda, že

se nešlo spolupodílet třeba právě na úpravě tohoto parčíku. Jak mě svrběly ruce, když jsem zde viděla bující lebedu dusící trávník! Pamatuji doby, kdy v každé části Chlumce pracoval občanský výbor a party sousedů si samy vybudovaly třeba chodníky. Nebo právě ta dětská hřiště. Lidi to stmelilo. A uměli si toho jinak vážit. A právě v případě dětského hřiště by tohle zcela jistě mohlo zase zafungovat. Vždyť máme tolik šikovných tatínků a dědečků - zručných a kvalifikovaných řemeslníků! Pravda v době přísných předpisů nelze kohokoli pustit k čemukoliv, ale mezi rodiči jsou i takoví, co mají kvalifikaci a živnostenský list. A že by se nenašla sousedka, která by na hřiště dohlédla, či v případě výstavby plotu zamkla branku?

To budeme čekat, až se toto zákoutí zjara zalíbí feťákům či jiným živlům?

Pravda, máme hřištětko u školy. Už v době jeho otevření samotnou paní ředitelku zaskočilo, že to není hřiště pro menší školní děti, ale hřiště s kon-

Malá vzpomínka na rodný domek Václava Klimenta Klicpery

Vedle domků západní části náměstí v Chlumci n. Cidl. směrem k jihu pokračovala ulice, kde ve třicátých letech minulého století stával ještě rodný domek Václava Klimenta Klicpery. Tento domek obývaly dvě rodiny. Rodina strážmistra Františka Starého a rodina Rybářova. Žena strážmistra Starého byla sestra mého tatínka a choďovali jsme k nim na návštěvu, kde jsme si my děti na dvoře hrávaly.

Na dvoře tohoto domu stávala jako „zářez tehdejší techniky“ velká dřevěná pračka na prádlo na ruční pohon rodiny Rybářových, kterou jsem jako dítě obdivovala, protože moje maminka doma prala na valše. Pračka se uva-

děla v pohyb tím, že se muselo točit velkým kolem, což bylo fyzicky náročné.

Později strážmistr Starý dostal byt v budově radnice, kam se rodina přestěhovala, přestěhovali se jinam i Rybářovi a za nějaký čas byl rodný dům Václava Klimenta Klicpery zbourán.

Vedle Klicperova dvorku byla ještě zahrádka, která sousedila s velkou farskou zahradou. Za ní stála budova fary církve římskokatolické, vedle níž vedla úzká ulička směrem k východu a ústila do ulice Pod Placem.

Růžena Hochmannová

Projekt zvyšování adaptability občanů se zdravotním postižením

Projekt je zaměřen na dlouhodobě nezaměstnané občany se zdravotním postižením v kraji Středočeském, Královéhradeckém, Libereckém a Pardubickém. Chce motivovat ZP občany k vědomému rozhodnutí celoživotně se vzdělávat. Také si klade za cíl nalézt a ověřit postupy, jež umožní zaměstnání zdravotně postižených osob. V neposlední řadě chce zlepšit jejich možnosti v uplatnění na trhu práce. Zaměstnávání (zaměstnavatelnost) ZP spoluobčanů je potřeba průběžně řešit s ohledem na hrozící sociální vyloučení.

V současné době se připravují jednotlivé kurzy pro zdravotně postižené. Uskuteční se v deseti městech zmiňovaných krajů. Jedná se o **Smržovku (Výtvarné centrum pro postižené děti Sněženska), Liberec, Semily, Kladno, Kutnou Horu, Pardubice, Ústí nad Orlicí, Náchod, Rychnov nad Kněžnou, (případně Dobrušku) a Hradec Králové**. Jednotlivé kurzy se vyhotovují v několika variantách tak, aby byly vhodné pro jednotlivé typy postižení. Nové vědomosti a dovednosti tedy budou moci získat lidé s postižením zraku, sluchu, s tělesným či mentálním handicapem i ti, kteří trpí civilizačními chorobami.

Kurzů se uskuteční hned několik. Zahájí je aktivita s názvem **Vstupní diagnostika**. Dále se handicapovaní budou moci naučit **práci s výpočetní technikou** či cizí jazyk, konkrétně **angličtinu**. Připraven je také **Kurz rozvoje osobnosti** a aktivita, při níž budou postižení zasvěceni do **základů podnikání a podnikání v sociálních službách**.

Kurzy propuknou v březnu a skončí v červenci. Zájemci z řad ZP se mohou již nyní hlásit. **Přesné termíny a další podrobnosti o náplni kurzů atd. sdělí REGIONÁLNÍ KOORDINÁTOŘI:**

Pardubický a Královéhradecký kraj:

Petra Šedová, adip@agrokonzulta.cz, Tel.: 739 451 210

Liberecký kraj:

Eva Vosáhlová, Eva_vosahlova@volny.cz, Tel.: 482 710 125

Středočeský kraj:

RNDr. Olga Kalousová, Olga.karousova@email.cz,

Tel.: 605 954 045

Kurzy, které se uskuteční ve Výtvarném centru Sněženska ve Smržovce:

Postižení, kteří kurzy absolvují ve Sněžence, nebudou do centra dojíždět, ale budou zde ubytováni. V této souvislosti zde bylo zablokováno celkem 6 týdnů pobytů, v rámci kterých by tu mohlo být ubytováno zhruba 12 až 15 klientů, přibližně 5 asistentů a lektori. Organizátoři již stanovili konečné termíny včetně obsazení danou skupinou postižení a vlastní program školení.

Aktivita plánovaná v rámci pobytových kurzů ve Sněžence

Termín	Typ postižení	Typ kurzů
12. 3. - 30. 3.	Zrakově postižení a Kurz rozvoje osobnosti	Vstupní pohovory
2. 4. - 20. 4.	Tělesně postižení Kurz rozvoje osobnosti Kurz počítačů	Vstupní pohovory

Projekt financuje Evropská unie a MPSV.
Nositelem projektu je firma S-COMP.
Tiskovou zprávu zpracovalo občanské sdružení
Unikátní projekty, partner projektu.

spojení:

S-comp: RNDr. Karel Vyhnal a Ing. Eva Hokovská
- 226 205 470

Za obč. s. Unikátní projekty zpracovala Alena Šejblová

Inzerce

Inzerce

Inzerce

CHLUMECKÝ KULTURNÍ KALENDÁŘ

Rezervace vstupenek
na tel.: 495 426 423, 602 717 410

DUBEN 2007

e-mail: klicperuvdum@email.cz
www.chlumeck-n-cidlinou.cz/divadlo

Předprodej vstupenek každý čtvrtek od 15.00 do 18.00 hod. nebo před každým představením od 18.00 do 19.00 hod.

Klicperův dům

6. dubna Noc v muzeu

pátek
19.00 hod.
Posvátné síně přírodovědeckého muzea jsou plné těch nejúžasnějších exponátů, divoce vypadajících prehistorických starověkých bojovníků, dávno vymizelých kmenů, afrických zvířat a legendárních historických hrdinů. Hrají: Ben Stiller, Robin Williams, Owen Wilson
108 minut
Vstupné: 70,- Kč mládeži přístupný český dabing

7. dubna Tráva

sobota
19.00 hod.
Prohulená ironická adaptace muzikálové parodie dnes již klasického osvětového filmu z roku 1936 proti užívání marihuany. Film se odehrává v malém americkém městě roku 1936, v době, kdy se mládež začala pohupovat na vlnách marihuanového opojení. Hrají: Kristen Bell, Christian Cambell, Neve Cambell, Alan Cumming
109 minut
Vstupné: 65,- Kč mládeži do 12 let české titulky nevhodný

10. dubna Setkání prezidenta Václava Klause s manželkou Livíí Klausovou s občany města Chlumec n. C.

13. dubna Vratné lahve

pátek
19.00 hod.
Aby mohlo být vítání, musí být napřed loučení. Dlouho očekávaná rodinná komedie scénaristy Zdeňka Svěráka a režiséra Jana Svěráka uzavírá volnou trilogii, kterou započala na Oscara nominovaná Obecná škola, na níž navázal mezinárodně úspěšný film Kolja, oceněný Oscarem pro nejlepší neanglicky mluvený film roku 1996. Hrají: Zdeněk Svěrák, Daniela Kolářová, Tatiána Vilhelmová, Jiří Macháček, Pavel Landovský, Jan Budař, Nela Boudová, Ondřej Vetchý, Miroslav Táborský, Robin Soudek
95 minut
Vstupné: 70,- Kč mládeži přístupný

14. dubna Vratné lahve

sobota
19.00 hod.
Kino - rodinná komedie ČR

19. dubna „Kamarádi v klubu“

čtvrtek
9.00 hod.
Představení pro II. stupeň ZŠ
Kamarádům v klubu se kupodivu daří - jak jinak, než písničkami, parodiemi a legrací, což nepozorovaně směřuje k výchově malých dospělých. Vstupné: 50,- Kč

20. dubna Apocalypso

pátek
19.00 hod.
Kino - dobrodružné drama USA
Velkolepý projekt Mela Gibsona vypráví o starobylé říši Mayů a jejím zániku. Pro zvýšení autenticity se po celý film mluví neznámou řečí, původním mayským jazykem Yucatec. Hrají: R. Youngblood, D. Hernandez, M. Serbulo
130 minut
Vstupné: 70,- Kč mládeži do 15 let české titulky nevhodný

21. dubna Babel

sobota
19.00 hod.
Kino - drama USA
Film, ve kterém se náhodně proplete několik zdánlivě nesouvisejících lidských osudů. Hrají: B. Pitt, C. Blanchett, G. G. Bernal
142 minut
Vstupné: 70,- Kč mládeži do 15 let české titulky nevhodný

25. dubna Branky, body, přebřepky

středa
19.00 hod.
Jaroslav Suchánek a jeho hosté budou vzpomínat na zážitky sportovců a sportovních komentátorů. Vstupné: 150,- Kč

27. dubna Moje superbejvka

pátek
19.00 hod.
Kino - komedie USA
Rozpad vztahu nebývá lehký ani pro jednu z znesvářených stran, ale v některých případech může být přímo nebezpečný. Hrají: Uma Thurman, Luke Wilson
97 minut
mládeži od 12 let české titulky přístupný

28. dubna Životy těch druhých

sobota
19.00 hod.
Kino - drama SRN
Píše se rok 1984 a do pádu obávaného režimu ve východním Německu zbývá necelých šest let. Vládnoucí strana upevňuje svou pozici pomocí nemilosrdného systému monitorování a manipulace s potencionálně nebezpečnými lidmi, k čemuž využívá tajnou policii Stasi. Hrají: Martina Gedeck, Ulrich Muhe, Sebastian Koch, Ulrich Tukur
137 minut
Vstupné: 70,- Kč mládeži od 12 let české titulky přístupný

Hudební klub - Říhův dům

7. dubna Epitaf live

sobota
20.00 hod.
Vstupné: 40,- Kč

14. dubna CZ hity

sobota
20.00 hod.
Vstupné: zdarma

21. dubna MELODYBRASS & SHE-POT

sobota
20.00 hod.
Vstupné: 50,- Kč

28. dubna FIASKO

sobota
20.00 hod.
Hraje: TEMPO
Vstupné: dobrovolné

Vodácko-ryklistická společnost Pamětník

21. dubna 10. výročí „Otevírání Cidliny“

sobota
10.00 hod.
Vodácko-ryklistickou společností
nábřeží Cidliny, most u statku

V právě poledne se objeví vodník, který přiveze starobylý klíč řeky Cidliny a předá jej k slavnostnímu otevření vodácké sezony pro letošní rok. Jsou vítáni všichni hasťmani a bubáci z povodí Cidliny v doprovodu bludiček, vodních víl a dalších vodních příšer, které spolu se všemi vodáky sjedou Cidlinu. Po trase vás bude provázet doprovod vybavený udírnou a chlazeným pivem. Na konci, u mostu v Žiželici, dostane každý účastník pamětní medaili. Pokračovat budeme jako každoročně v naší klubovně na Pamětníku za doprovodu kapely Western country song. Jste srdečně zváni.

Klicperův dům informuje

Vážení spoluobčané,

na měsíc duben je pro vás připravena následující nabídka kulturních programů.

Dne 25. dubna 2007 k nám zavítá p. Jaroslav Suchánek s pořadem „Branky, body, přebřepky“. Představení je koncipováno ze zážitků sportovců a vzpomínek sportovních komentátorů. Ústřední postavou je p. Suchánek, žijící klasik daného tématu, a jeho hosté. Veselé historky bude doplňovat videoprojekce.

Dále vás chci pozvat do kina na film z dílny otce a syna Svěrákových „Vratné lahve“. Jeho premiéra se uskutečnila 8. března 2007 a v našem kině jej budeme dávat 13. a 14. dubna 2007. Společnost Falcon, která získala distribuční práva na tento film, umožnila Klicperovu domu, aby jako jedno z prvních oblastních kin uvedlo tento snímek měsíce po premiéře, což je vzhledem k velké konkurenci okolních multikin velkou výhodou.

Zaručuji vám, že se budete bavit nejen krásným českým a lidským humorem, ale především dokonalým zpracováním tématu stárí a podzimu života. Ostatně scénarista p. Zdeněk Svěrák a režisér p. Jan Svěrák jsou toho naprostou zárukou.

10. dubna navštíví v 9.00 hodin podle zprávy z radnice Klicperův dům prezidentský pár Václav a Livie Klausovi. Po přivítání prezidenta republiky proběhne řízená diskuze hlavy státu s občany v délce asi 30ti minut. Rezervace míst je možná, vstup samozřejmě zdarma. Diskusi bude moderovat starosta města Ing. Uchytil. Prezident České republiky takto zahajuje třídní návštěvu Královéhradeckého kraje.

V květnu k nám zavítá druhé profesionální divadlo Illusion. V komedii autora Antony Shaffera „Hříčky se smrtí aneb Hráli, hráli, až se obehrali“ se představí pánové Pavel Trávníček a Václav Mareš v alternaci se Zdeňkem Rumpíkem. Jste srdečně zváni.

Divadelní soubor Klicpera bude opět hrát svou nepřekonatelnou „Sugar - Někdo to rád horké“. Pokladna Klicperova domu přijímá rezervace na toto představení, zatím bez termínu, a všem zájemcům bude datum představení sděleno, jakmile jej divadelní soubor stanoví. Prosím tímto veřejnost o pochopení. Vzhledem k tomu, že se na „Sugar“ podílí přibližně 35 herců, tanečnic a muzikantů, kteří pracují a studují, je velice obtížné stanovit termíny představení na celou divadelní sezonu.

Všem spoluobčanům, kteří měli zájem o představení „Stará láska nerezaví“ Richarda Adama, se touto cestou omlouvám za jeho zrušení. Klicperův dům má v rozpočtu města vyčleněny finanční prostředky, které dotují kulturní akce. Vzhledem k tomu, že výše citované představení bylo na základě předprodeje obsazeno jen z 15 %, bylo pro nedostatek zájmu občanů odvoláno.

Doufám, že tato programová skladba vás zaujme a naše divadlo se začne plnit vámi, spokojenými diváky.

Marcela Přerovská

vedoucí MěKS Klicperův dům

Roháček

1 2 3 4 5 Naši představitelé 1913-1917

1	B				
2					
3					
4					
5					

1. Tajenka
2. Ráj
3. Spojka
4. Název chem. zn. dusíku
5. Citoslovce zvuku parní lokomotivy

Rozluštění na str. 24

LV

ABBA STARS REVIVAL (7. 3. 2007, Klicperův dům) ... aneb tancovaly i paní uvaděčky!

Do Chlumce dorazil další revival! Po výborných Beatles (resp. Broucích) jsme měli možnost vidět a slyšet neméně výborný **ABBA STARS REVIVAL**.

Švédskou skupinu ABBA, která si vítězstvím v soutěži EUROVIZE získala fanoušky a vydobyla uznání téměř po celém světě, není třeba nijak zvlášť představovat. Agnetha Faltskogová, Annifrid Lingstadová, Benny Andersson a Björn Ulvaeus spolu hráli téměř 11 let, a pak se, bohužel, díky nevladatelné popularitě a osobním problémům, rozpadli.

Historie ABBA Stars Revivalu se začíná psát roku 2004. Díky náhodným setkáním při studiové práci a lásce k písni ABBA vzniká tato sestava: **Dan Dobias** (Björn; kytara a zpěv), **Tereza Slouková** (Agnetha; zpěv), **Beatrice Todorová** (Annifrid; zpěv) a **Michal Vaněk** (Benny; piano a zpěv).

Je 19.05 a show začíná instrumentálním intrem, na plátně se objevuje veliký stříbrný nápis ABBA. Je to působivé zvláště poté, kdy na jevišti nastupují dvě dámy a dva pánové ve skutečně neobvyklých kostýmech. Modrobílá „ponča“ dámám velmi sluší! *Waterloo*, tedy píseň, se kterou vyhráli soutěž Eurovize, si všichni viditelně užívají! Dan válí na kytaru ve tvaru hvězdy a Beatrice s Terezou přidávají i krokovou choreografii. Po skončení písně vchází na pódium moderátor dnešního večera Jožka Černý (dramaturg Československé televize a učitel Oboru mluveného slova). Vzpomíná na to, jak *Waterloo* zazněla v televizi a jak snil, že uvidí ABBA v Chlumci. Se skupinou debatuje nad problematikou žen v kapele, seznamuje nás s ní a vysvětluje, v čem ABBA před lety zaujala.

A jede se dál: když chodil Björn běhat, vymyslel a zpíval se píseň *Take A Chance On Me*, skladbu *Fernando* zase inspirovalo Španělsko. Při refrénu se konečně začínají zapojovat i „Chlumečáci“! Po melodické S.O.S. následuje zřejmě největší „abbovský“ hit (a pro mě nejlepší píseň večera) *Dancing Queen*. ABBA ji hrála živě královské rodině a singlů se ve světě prodalo neuvěřitelných 2,5 milionu kusů. Tles-

káme i při *Honey Honey*, a zvláště jsme pak slyšet u *Super Trouper*. Beatrice tu oslňuje svým sólem a po Danově provolání „Ať žije Chlumec!“ už máváme a zpíváme ostošest! Po rockovém nářezu *Tiger* na nás čekají další „rockenrolovky“: *Ring Ring* a *So Long*. Nalákáním na druhou polovinu pro nás má být jedna akustická záležitost – *Chiquitita*. Což je synonymum pro skvělé sólo Terezy a perfektní zvuk Michalova pianu!

Po přestávce, během které se skupina převlékla a my psali naše dotazy k ní na lístečky, je tu *Mamma Mia*. Při tomto hitu by bylo hříchem jen tak sedět! Proto se tleská i brouká. Opětovně příležitosti tančit ale nikdo nevyužívá. Zatím. Nyní však něco „pro pány“: dámy totiž opět mění svůj kostým. A to velice radikálně – sukně které měly dříve až pod kotníky, nyní přímo před námi jedním šikovým gestem zkracují... Radikálně zkracují! Skutečně netuším, který z přítomných pánů vnímá píseň *Knowing Me, Knowing You* ©. Nyní je čas na pár otázek a odpovědí: dozvídáme se, že se ABBA Stars Revival zúčastnil přehlídky ve Švédsku, vystupoval i v Chorvatsku, Německu nebo Francii. Mezi jeho oblíbené pohádky patří „A je to!“ nebo *Křemílek a Vochomůrka*. A jelikož ABBA měla prý víc peněz než automobilka Volvo, ABBA Stars Revival si přeje mít víc peněz než mladoboleslavská Škoda ©. Po příjemné rozpravě následuje hit *Money, Money, Money* a nádherná balada *The Winter Takes It All*, která vznikla po rozvodu Agnethy a Björna.

A že i dnes je ABBA „aktuální“, si připomínáme v písni *Gimme! Gimme! Gimme!* – jejíž motiv nedávno využila Madonna ve svém hitu *Hung Up!*. Pikantností je, že majitelé autorských práv Benny Andersson a Björn Ulvaeus, jí ho dali zadarmo.

Je ohlášena poslední píseň večera – *Hasta Manana*, což je příjemná a rychlá záležitost. Po celou dobu koncertu se všichni diváci nějak zapojili, ale nikdo netancoval. O tom, že jsme si to ale mohli užít dvakrát víc, nás teď přesvědčují paní uvaděčky, které trsají a zpívají! Holky, jste výborné! ©

Každý správný koncert má alespoň jeden přídavek. Ten pro nás se jmenuje *I have a dream*. Známý klávesový motiv

naposled oslavuje švédskou skupinu ABBA. Na druhý přídavek, už se skupina přemluvit nenechá a je tedy čas jít domů.

Publikum v Klicperově domě vytvořilo dle mého názoru Absolutně Bezvadnou, Bombastickou Atmosféru ©.

Koncert ABBA Stars Revivalu byl zážitkem a doporučuji navštívit jejich webové stránky www.abbastars.com, kde se můžete podívat na fotky, video, pustit ukázkou nebo pročit biografii.

Petra Hlubučková

V Klamoši byla pokřtěna nová kniha

V minulém a předminulém roce se v Klamoši konaly dvě významné společenské události na počest 650 let od nejstarší písemné zmínky o této obci. V roce 2005 to bylo „Setkání potomků nejstarších klamošských rodů“ s pokřtěním knihy Lubomíra Havrdy „Vyprávění pramenů aneb o Klamoši a starých klamošských rodech“ a knihy paní Marie Adamcové „Klamošské vzpomínky“. V červenci 2006 se uskutečnily hlavní oslavy s bohatým kulturním a sportovním programem za velké účasti rodáků, občanů a přátel Klamoše. Oslavy významného výročí byly završeny v sobotu 27. ledna 2007, kdy se v Klamoši konalo vzpomínkové setkání bývalých žáků, učitelů a přátel bývalé klamošské školy pod názvem „Vzpomínka na klamošskou školu 1902-1976“, s pokřtěním nové knihy autorů Lubomíra Havrdy a Karla Příbyla „Čítanka o klamošské škole“. Přes krajně nepříznivé počasí se v sále hostince „U Chárů“ sešlo téměř na 200 účastníků, mezi kterými byli i bývalí učitelé – čestný občan Chlumce nad Cidlinou pan Antonín Lauterbach, který na škole působil v letech 1937-40, až z Bratislavy přijel pan učitel dr. Josef Šimák, pozvání přijali také bývalý řídící učitel Jaroslav Voříšek, paní učitelka Jaroslava Bráborcová-Kysilková, současné ředitelky okolních základních škol v Chlumci nad Cidlinou, Novém Městě a ve Vápně, přijeli také synové bývalých řídících učitelů Jaromíra Šenka a Jaroslava Sychry, manžel paní učitelky Jiřiny Novákové a další hosté.

Setkání probíhalo ve velmi milé přátelské atmosféře. Program skvělým způsobem moderovala bývalá žákyně školy paní Jitka Surová, která jej odstartovala tradičním školním zvoněním. Po srdečné zdravici starosty obce Bohuslava Věříše v kulturním programu vystoupily klamošské děti, s hudebním pozdravem Karel a Tomáš Příbylovi a s pásmem písniček členové divadelního souboru Klicpera z Chlumce nad Cidlinou. Slovo dostali i oba autoři čítanky. Karel Příbyl se ve svém ohlédnutí do historie v úvodu zmínil o vysoké společenské a kulturní úrovni obce, o významných úspěších hudebního, pěveckého a zejména divadelního souboru v minulosti. Zdůraznil, že tyto úspěchy mají své hluboké kořeny v poctivé, svědomité práci zdejší školy a jejich učitelů. Za 74 let existence školy se jich vystřídal celkem 35, z toho 24 mužů. Ti pěstovali vřelý vztah k vlasti, obci, k české písničce, literatuře u téměř tisícovky svých svěřenců. A téměř každý zanechal v Klamoši svou nesmazatelnou stopu. První řídící učitel Karel B. Cvrček uvedl školu do provozu, postaral se o vybavení tříd, kabinetu a o úpravu okolí školy, Václav Plašil na škole působil 21 let. Byl velkým vlastencem, zakladatelem obecního parku s památníkem obětím I. světové války. Václav Vondruška zavedl obecní kroniku a jeho zápisy mají úžasnou vypovídající schopnost. Ladislav Holický dokázal během svého šestiletého působení nacvi-

čil 42 divadelních her! Jaromír Šenk musel po osvobození naší vlasti v roce 1945 uvádět v život řadu nových předpisů a nařízení. Václav Hájek školu dovedl k řadě vítězství v okresních i krajských soutěžích, s dětmi dokonce vydával školní časopis „Cestička“. Jaroslav Sychra vypěstoval s žáky stovky nejrůznějších květů a školní zahrada v té době byla po celá léta okrasou obce. Jaroslav Voříšek byl sice dojždějším panem řídícím, ale i on se věnoval mimoškolní činnosti. Zorganizoval například školu v přírodě v nedaleké Olešnici. Se jménem posledního ředitele školy Václava Růžičky musí být navždy spojováno založení fotbalu v Klamoši. Byl nejen zakladatelem, ale i výborným hráčem, kapitánem, trenérem, funkcionářem. Vedle těchto řídících učitelů a ředitelů škol tu působily i další velké osobnosti, například významní herci a režiséři chlumeckého divadelního ochotnického souboru, již zmíněný Antonín Lauterbach, ale také Oldřich Lesk a Jiřina Nováková. V závěru svého vystoupení se Karel Příbyl svěřil, že v Klamoši prožil osm nejkrásnějších let svého života a stále cítil, že má k obci určitý dluh. Proto se rozhodl pro zpracování knihy, která by měla být výrazem vřelého vztahu k obci, srdečného vztahu k bývalým žákům a bývalým spoluobčanům. K realizaci svého záměru našel vynikajícího spolupracovníka, svého bývalého žáka, Lubomíra Havrdy, který se nakonec stal motorem všech aktivit nut-

ných k vydání knihy. Úzce spolupracoval s archivy, vyhledal jména všech žáků a učitelů, prostudoval mnoho materiálů, zpracoval první část knihy o vývoji základního školství v Čechách a na Chlumecku a přizval ke spolupráci na knize Ing. Josefa a Annu Kvasničkovy a dr. Karla Richtera. O úskalích, těžkostech, ale i radosti z práce na přípravě knihy hovořil při samotném křtu, kdy se také přiznal ke svým směrlým plánům do budoucna.

Kmotry nové knihy se stali bývalí učitelé školy. Každý z nich vyprovodil knihu, k jejím budoucím čtenářům, svými vzpomínkami na působení v Klamoší a povzbudivými slovy pro autory. Největší potlesk si pochopitelně vysloužil nestor, 94 letý pan učitel Antonín Lauterbach, za jehož vystoupení mu všichni přítomní účastníci aplaudovali vestoje. Slavnostní připítek pronesl dr. Josef Šimák. Po tomto aktu se projevila paní Jitka Surová nejen jako výborná moderátorka, ale také jako skvělá improvizátorka. Napadlo ji, že by si Klamošáci, ti lidé z báječným vztahem k lidové písničce,

mohli společně zazpívat za hudebního doprovodu svého bývalého řídícího učitele Karla Příbyla. Také je k tomu vyzvala a Klamošáci opět nezklamali. Jako před léty ve škole si sborově velmi pěkně zazpívali Ten chlumecký zámek, Koupím já si, Když malý Jeník s Mařenkou a na závěr se nesla sálem společně zpívaná klamošská hymna „Sláva nám“, při níž bylo na tvářích mnohých účastníků vidět dojetí.

Na závěr účastníci setkání s velkým zájmem a pozorností zhlédli filmy „Tak šel čas“ autorů manželů Kvasničkových a „Splněný sen“ autorů Lubomíra Havrdy a dr. Karla Richtera. S pocitem uspokojení byla akce zakončena přátelským posezením se zpěvem, tancem, vyprávěním, vzpomínkami, až do pozdních nočních hodin.

Pokud byste se chtěli o bývalé klamošské škole, jejich učitelích, žácích, její historii, ale také o vývoji základního školství na Chlumecku dozvědět více, máte možnost si „Čítanku o klamošské škole“ zakoupit v chlumeckém knihkupectví.

Karel Přibyl

Lidé kolem nás

Zdráhal se souhlasit, aby se o něm psalo. Nevykonal př nic tak význačného, aby stálo za to se o tom zmiňovat. Nerad je středem pozornosti. Zvlášť teď, když se chystá do důchodu. Po letech plných každodenních povinností a nervového vypětí chce konečně žít v ústraní, dělat pokud možno jen to, co sám uzná za nezbytné a pustit z hlavy všechno, co v ní nevyhnutelně nemusí být, a v klidu se naplno věnovat rodině a svým zálibám, na které dosud neměl nikdy tolik času, kolik by bylo bývalo žádoucí a kolik by sám chtěl. Nedali jsme se však odbýt. Význam své osoby nikdo neposoudí sám tak, jako to, ať chce nebo nechce, udělají i bez něho jiní. A pokud se o někom, kdo odchází do penze, chce a dá bez přemáhání říci pár vřelých slov, nemusí se tomu bránit. Je to pro něj v podstatě dobrá zpráva a dobrých zpráv v dnešním světě není nikdy tolik, aby nás potěšila každá další. Požádali jsme o rozhovor muže, kterého dobře znáte, alespoň od vidění, když už jste neměli příležitost poznat ho blíže z osobního nebo úředního styku. Nenarodil se v Chlumci, ale šzil se s naším městem pracovním, že mu přirostlo k srdci. Je tu doma.

Ing. Čeněk KODEJŠKA

Pochází z Lomnice nad Popelkou. Měl ještě mladší sestru a bratra. Po ukončení povinné školní docházky dojížděl do semilské jedenáctiletky, které se zase dnes už říká gymnázium. Z učebních předmětů studenta nejvíc zaujala chemie, která spolu s matematikou a fyzikou většinu studentů nahání husí kůži. Po maturitě se rozhodl pro studium na Vysoké škole chemicko-technologické v Pardubicích. Po pěti letech pilného osvojování znalostí a dovedností daného oboru opouštěl vysokoškolskou aulu s diplomem inženýra specialisty v oboru technické analytické chemie.

Po vojně našel s manželkou příhodné zaměstnání ve svém oboru v Severočeských chemických závodech Lovosice. „Manželka pracovala ve výzkumu jako vedoucí laboratoře, já jsem se zabýval analýzou kordových vláken tkani-

nové výplně pneumatik. S prací jsme byli spokojeni, byla zajímavá. Bydleli jsme provizorně na svobodárně a marně čekali na vyřízení žádosti o byt, bez kterého se nedá pomyslet na rodinu.“ V té době náhodou objevili inzerát vojenské správy nabízející zaměstnání v laboratoři s reálnou vyhlídkou na získání bytu v posádce Chlumec nad Cidlinou. Nabídka je zlákala. Psal se rok 1970. Manželé Kodejškoví nastoupili práci v chemické laboratoři lesního areálu vojenského velkoskladu pohonných hmot. Pokud jde o bydlení, museli vzít pro začátek zavděk ubytovnu, ale vyhlídky tu byly přeci jenom nadějnější.

„Po dvou letech jsme dostali byt ve vojenském činžovním domě v Rooseveltově ulici. V dvaasedmdesátém roce se nám narodil syn, který už je dnes ženatý a působí jako učitel matematiky a fyziky v Hradci Králové. Za šest let po něm přišla na svět dcera, která si zvolila zaměstnání zdravotní sestry a buduje si už také svůj vlastní život ve dvou.“

V roce 1971 se manželé Kodejškovi zapojili do družstevní výstavby rodinných domků v nově se rodící čtvrti u Cidliny ke Kladrubům. Jejich zdomácnění v Chlumci se tím výrazně prohloubilo. Pan inženýr konečně také získal prostor k vybudování skleníku pro pěstování svých milovaných kaktusů.

V devadesátých letech, po tak zvané sametové revoluci, nastávaly v celé společnosti pronikavé změny. Prosakovaly zvěsti o výhledové likvidaci chlumecké vojenské posádky i skladových objektů. Před oběma manželi vyvstávala hrozba ztráty zaměstnání. Radili se, co dělat. Usoudili, že by bylo dobré, kdyby si alespoň jeden z nich našel pro jistotu s předstihem práci jinde.

Náhodou jsem se tehdy po schůzi městského zastupitelstva, do něhož jsem byl zvolen, sešel s Mikou Köhlerem. Svěřil jsem se mu, že hledám práci pro případ, že by nám zrušili naše pracoviště v lese. Řekl mi: „Já bych o něčem věděl. Hradecký pracák vypisuje konkurz. Zajed' tam.“ Náhody dávají životu směr. Inženýr Kodejška neotálel a hned zajel do Hradce. V budově úřadu práce požádal o informace. Řekli mu: „Přicházíte za minutu dvanáct. Všichni přihlášení se musí podrobit psychotestům. Za hodinu to začne.“ Ihned se rozhodl. „Tak já se zúčastním, jestli je to možné.“ Inženýr Čeněk Kodejška zkusil štěstí a psychotesty úspěšně splnil. V únoru 1991 se stal zaměstnancem úřadu práce. Byla to úplně nová práce, na hony vzdálená technické chemii. Tady se řešily sociální problémy lidí. Postupně ale zvládal specifiku nového pracovního oboru. Záhy byl pověřen ještě se dvěma pracovníci, z nichž jedna byla z Chlumce, aby založil pobočku úřadu v našem městě. Brzy na to se pod jeho vedením zakládala další pobočka v Novém Bydžově, která se později osamostatnila. V roce 1997 dostal pan inženýr lákavou nabídku, na níž mu vadila jediná, zato dost podstatná věc: každodenní dojíždění do Hradce Králové. Náhoda, která v jeho životě nejednou sehrála závažnou roli, se do věci vložila i tentokrát. Na Městském úřadě v Chlumu se odchodem pana Pokorného uvolnilo místo tajemníka. Starosta se mě zeptal, jestli bych neměl chuť ujmout se té funkce. Týden jsem váhal. Nakonec jsem si dodal odvalu a přihlásil se do výběrového řízení. Dopadlo to pro mne dobře. Byl jsem přijat. A tak se stalo, že jsem nastoupil, jak se zdá, poslední zaměstnání svého života, i když člověk nikdy neví, co mu budoucnost ještě přinese.

Přechod na novou funkci byl pohodlný. Inženýr Kodejška zůstal v budově radnice, jenom se přestěhoval do kanceláře o patro výš. Kolosálně se ovšem změnila jeho pracovní náplň. Tajemník musí být pravou rukou starosty. Řídí každodenní chod městského úřadu, který má pětadvacet zaměstnanců, z nichž každý plní samostatně své vymezené povinnosti, ale má i své nároky, potřeby, požadavky a přání a všichni dohromady musí spolupracovat, aby úřad běžel bez poruch jako dobře seřízený stroj. Tajemník připravuje a zabezpečuje zasedání rady města, zastupitelstva města a sleduje, jak se plní jejich usnesení. Má ovšem také poradní hlas v případě, že by se chystaly schválit rozhodnutí, které by bylo v rozporu s platnou legislativou. Vyřizuje stížnosti občanů, což není vždycky jednoduché, neboť stížnosti bývají někdy neoprávněné a náprava nedostatků leckdy nesnadná, či dokonce zcela nemožná. Úkolem leckdy až nadlid-

ským je řešení bytových záležitostí. Neobejde se nezřídká bez rozčilování, hádek, osočování ze strany žadatelů, urážek i hrozeb násilím, jako v případě, kdy horkokrevný uchazeč o byt, jehož požadavek nemohl být při nejlepší vůli v dohledné době uspokojen, vykřikoval: „Já vás zabiju!“

Pracovní povinnosti tajemníka jsou různorodé. Má konec konců na hřbetě všechno. Někdy se ocitá v úloze obilného zrnka mezi mlýnskými kameny, k nimž se dá přirovnat tlak obyvatelských přání, požadavků, protestů a kritických výtek zdola a neméně silný, ne-li přímo drtivý tlak úředních výnosů, směrnic, finančních limitů i příkazů a zákazů shora.

Když se něco nepodaří, je ovšem tajemník spolu se starostou první na řadě, na kom se vybíjejí blesky. Pokud se věc podaří, bývá tomu někdy naopak. V každém případě velice záleží na jeho souhře se starostou. Ptám se, jaká byla.

„Naprosto upřímně a podle pravdy musím říct, že výbor-
ná. Starosta je tahoun, to se musí nechat. Umí pro město
vybojovat i zdánlivě ztracené bitvy. Já už jsem na odchodu,
takže mě nikdo nemusí podezírat, že mu podkuřuju, ale na-
prосто s čistým svědomím říkám, že jeho zvolení je štěstím
pro Chlumec. Zikmund Kozelka tam nahoře z něj má urči-
tě radost. Široko daleko nevidím nikoho, kdo by se mu vy-
rovnal v tvrdohlavé houževnatosti a obětavé pracovitosti,
když jde o blaho města. Já jsem se snažil sejmut z jeho
ramen co nejvíc všelijakých s odpuštěním prkotin, aby měl
čas pro jednání v Hradci, v Praze, všude, kde bylo třeba. Vá-
žím si ho i za to, že se umí v řadě závažných věcí postavit
třeba i proti většině, která nepochopila věc do všech důsled-
ků, a vytrvalým přesvědčováním nakonec vydupat rozhod-
nutí, které se pak ukáže správné. Nebýt jeho, neměl by dnes
Chlumec například nádhernou a cennou pamětihodnost
v podobě Lorety. Na jejím zbořeníšti by dneska stálo pár vilek,
na nichž by nebylo nic, co by návštěvníky města mohlo
zaujmut. Starosta si dá poradit, je přístupný argumentům,
ale když je o něčem přesvědčen, hned tak neuhne. Před ni-
kým. Tak to má být.“

Inženýr Kodejška odchází na odpočinek s hřejivým pocitem, že se podařilo ve městě udělat leccos, co přetrvá současnost a co bude oceněno budoucími obyvateli. Renovace školy, zmíněná záchrana památné Lorety, výstavba sportovní haly, vybudování kulturního domu, úprava komunikací a náměstí, zřízení průmyslové zóny, urychlení dostavby dálnice, výstavba supermarketů... Věř, že úspěšnému zvelebování města, které se stalo i jeho městem, ještě zdaleka není konec. Na jeho tajemnickou židli už zasedá nástupce Ing. Pavel Školník. „Myslím, že bude lepší než já,“ říká skromně Ing. Kodejška. „Je bystrý, inteligentní, vzdělaný a vyzná se v počítačích, mobilech a všech těch elektronických zázracích nové doby, s kterými naše generace tak těžko zápasí.“

Inženýr Kodejška ovšem nemíní odchod na odpočinek doslova. Jistě se nebude vyhýbat dobrovolné aktivitě ve prospěch města, které mu přirostlo k srdci. Těší se, že bude mít více času na čtení knih, které pro nával práce zanedbával. Chce také s manželkou trochu cestovat po republice, minimálně po hradeckém kraji, kde je tolik krásných míst, kam se dá zajet i na kolách. Čeká ho spousta práce na vlastním domě i na chalupě. A hlavně kaktusy a sukulenty, jeho oblíbené rostliny. Přejeme mu radost z celého srdce. Však si ji zaslouží.

Karel Richter

Čtyřnozí přátelé - péče plná lásky

Jedním z mnoha oblíbených koníčků je chovatelství. Mezi nejrozšířenější patří chov psů různých plemen. Dnes jsme položili několik otázek chlumecské rodačce Daně Liškové, která se již 16 let v našem městě věnuje ušlechtilému plemeni malých psů - kokršpanělům.

Jak jste se dostala ke kokrům a k chovatelství vůbec?

S kokry jsem vyrůstala od dětství. Prvním byl zlatý anglický kokršpaněl bez rodokmenu jménem Dan. Jeho odchod do psiho ráje jsem nesla velice těžce, a proto mi rodiče pořídili fenku zlatého anglického kokra jménem Betty, tentokrát již s průkazem původu. Tím byl můj život po boku s kokry zpečetěn a já se začala do hloubky zabývat problematikou jejich chovu.

Anglickým kokrům jste tedy zůstala věrná?

Ano, anglické kokry chovám stále, ale v době, když jsem se odstěhovala z domu svých rodičů, moje milovaná Betty zůstala s nimi. Nový byt byl malý a po společnosti psa se mi velmi stýskalo. Proto jsem se rozhodla pro amerického kokra, který je menší vzrůstem, a i když patří mezi psy lovecké, je spíše psem společenským. Do života mi vstoupila černobílá fenka jménem „Bejby“. Okouzila mě svojí milou a inteligentní povahou natolik, že jsem jí do měsíce pořídila zlatou kamarádku „Lejdy“.

Nastartovaly tyto dvě fenky vaši výstavní kariéru?

Moc jsem si přála jezdit s nimi po výstavách a samozřejmě i vyhrávat. Nebylo to však jednoduché, jak by se mohlo zdát. Fenky měly sice velmi pěkné rodokmeny plné šampionů, ale to k úspěchu rozhodně nestačí. Začala jsem sama, nikdo mě neznal a neměl mi kdo poradit. Proto se jako první dostavily spíše neúspěchy a zklamání.

Dnes jste ale velice úspěšnou chovatelkou. Vaše úspěchy přesahují daleko za hranice našeho města, do celé Evropy a máte úspěch i ve světovém měřítku. Kdy přišla změna k lepšímu?

Když jsem si řekla, že to nevzdám. Odmítla jsem zahodit spoustu času stráveného tréninkem a úpravou svých psů. Uvědomila jsem si, že teprve začínám sbírat zkušenosti a vše se mi začíná vracet zpět. Rozhodla jsem se poříditi další fenku, kterou jsem si již vybrala na základě nabytých zkušeností a vědomostí. Do mého chovu tudíž přibyla „Greta“ - černobílá americká kokra. Vložila jsem do ní veškeré své naděje i finance. Ukázala se být výstavním psem se vším všudy. Dosáhly jsme spolu obrovských výstavních úspěchů, a to jak na domácí půdě, tak i v zahraničí. Přivezly jsme mnoho titulů a šampionátů, včetně titulu pro psa nejvyššího - Interšampion (mezinárodní šampion krásy). Dnes, ve svých 13 letech, je stále ve výborné kondici a sklízí úspěchy ve třídě veteránů.

Jak tedy vznikla vaše chovatelská stanice?

Naše chovatelská stanice Lady Anarion byla založena před narozením prvních štěňátek. Jedná se o mezinárodně uznanou a chráněnou značku. Nezabývá se „množením“ psů, ale pouze rozvázným a především vysoce kvalitním chovem.

Při plánování krytí je u nás vždy na prvním místě zdraví a kondice feny - matky a přísný výběr zdravého krycího psa. Díky tomu jsou štěňata zdravá a úspěšná u nás i v zahraničí. Štěňátka se jménem naší chovatelské stanice putují do chovatelských stanic různých evropských zemí.

Dnes chováme výhradně jen na fenách z vlastního odchovu. Naše štěňátka amerických, ale i anglických kokrů pozná každý na první pohled a na výstavách jsou většinou oceněna těmi nejlepšími známkami.

V čem spočívá péče o výstavního kokršpaněla?

V prvé řadě je to pořízení kvalitního štěněte. Následuje nepřetržitá starost o jeho zdraví, kondici, výchovu a srst. Jestliže se štěně jeví jako kvalitní dorostenec, začínáme trénovat výstavní postoj, běhání na výstavním vodítku a kontakt s cizími psy i lidmi. Seznamujeme jej i s atmosférou psích výstav. Jednou z nejdůležitějších věcí je péče o krásnou dlouhou srst, kterou je potřeba téměř denně pročesávat, pravidelně koupat s použitím kvalitní kosmetiky a vyfénovat, aby se nezacuchala. Alespoň každých 6 týdnů nechat psa odborně upravit - trimovat a stříhat, nejlépe ve specializovaném salonu.

Vy si své pejsky upravujete sama?

Ano. Na základě šestnáctiletých zkušeností s výstavní úpravou psí srsti jsem si před lety založila vlastní salon. Jeho činnost jsem před dvěma lety pozastavila. Důvodem byl největší chovatelský úspěch mého dosavadního života - narození dcerky Dianky.

Neutrpěl vztah mezi vámi a vašimi pejsky právě narozením dcerky?

V žádném případě se nestalo, že by byl některý ze členů naší smečky zanedbán, a to mám na mysli i mého druhá Aleše, který mi se vším hodně pomáhá.

Dianka byla od prvních chvil svého života vřele přijata všemi fenkami. Hlavním důvodem dobrých vztahů je to, že všichni naši psi jsou s námi ve stálém kontaktu - bydlí s námi v domku, kde mají své místo.

Americký kokr patří sice mezi psy lovecké, ale klec nebo bouda na dvoře ho zcela jistě neuspokojí. Je velmi spo-

lečenský, milý, temperamentní a oddaný, ale i svěhlavý, a je tedy třeba, aby byl především součástí rodiny. Velmi dobře se sžívá s lidmi, prostředím i s ostatními domácími mazlíčky.

Prozradíte na závěr vaše největší úspěchy a další plány?

Úspěchů je mnoho, tak snad jen stručně. O naší milované Gretě jsem již hovořila. Mimo již zmiňovaného titulu

Interšampiona se může pyšnit také titulem Klubový vítěz, na mezinárodní výstavě v polském Opole získala titul BOB (Best Of Breed = vítěz plemene), BIG (Best In Group = vítěz skupiny slídičů) a BOD (Best Of Day = vítěz celého dne výstavy). Na mezinárodních výstavách psů v Mladé Boleslavi BOB a v Nitře BOB a BIG. Několikrát se stala nejkrásnějším veteránem výstavy, dále jí patří titul Klubový šampion a Veteránšampion. Na Světové výstavě v Poznani v listopadu loňského roku získala ve svých 13 letech titul Vítěz veteránů.

Z našich odchovů bych chtěla vyzvednout naši velice úspěšnou fenku Impish Cocoa Lady Anarion „Peny“, která se může pochlubit tituly: Junioršampion ČR, Český šampion, Polský šampion, Slovenský šampion, Interšampion, na Evropské výstavě v Bratislavě dostala titul ResCAC. Celkem má 5x CACIB (CACIB = nejlepší fena amerického kokra výstavy) ... a mnohé další.

Musím se zmínit i o naší nejmladší fence amerického kokra Quick Valentine Lady Anarion „Valentýna“, která je již ve dvou letech junioršampionka, šampionka ČR, má 3x CACIB (k titulu Interšampion jí chybí pouze krůček).

Nyní pracujeme na získání titulu Šampion Slovenska a Polska. V letošním roce na Národní výstavě psů v Olomouci obdržela titul BOB a v závěrečné soutěži všech slídičů

byla na druhém místě o titul BIG. Byla vyhodnocena jako druhá nejlepší fena roku 2006.

Ocenění Nejlepší fena roku 2003 získala naše „Peny“ a pro rok 1996 se Nejlepší fenou roku stala „Greta“.

Ze soutěží nejlepších chovatelských skupin většinou vozíme ta nejvyšší ocenění.

Toto je jen velice stručný souhrn našich úspěchů na poli psí krásy, ale naše štěňata mají i úspěch ve sportovní kynologii (agility a coursing).

Jen si, prosím, nemyslete, že za každým titulem stojí i finanční odměna. To skutečně ne! Z výstav si domů vozíme diplom, cedulku s oceněním, někdy kokardu či medaili. Až s titulem nejvyšším se někdy pojí meta pro nás „pejskař“ - plechový pohár, kterého si vážíme víc, než kdyby byl ze zlata. Vždyť nás také stojí spousta hodin práce a úsilí a tisíce naježděných kilometrů po výstavách celé Evropy.

A plány do budoucna? Je jich spousta. Život s našimi kokry miláčky mě i mou rodinu naplňuje spoustou práce a starostí, ale i láskou a radostí. Rozhodně si život bez nich nedokážu představit. Ráda se se svými zkušenostmi z chovatelského ale i výstavního světa se všemi podělím. Kdo má zájem, může navštívit stránky naší chovatelské stanice <http://anarion.infonet.cz>.

Děkujeme za rozhovor a přejeme Daně Liškové v její nelehké práci mnoho chovatelských úspěchů i radost ze čtyřnohých přátel.

redakce

Inzerce

ZE VZPOMÍNEK VÁCLAVA KLEMENSE

Musím přiznat, že na mé rozhodnutí usadit se v Chlumu působila a důvěru v příští rozvoj města vzbuzovala krásná školní budova, o jejíž vybudování nehynoucí zásluhu má bývalý zasloužilý starosta obce a ředitel Okresní kanceláře a továrník Zikmund Kozelka. Na místě, kde dnes stojí škola, stály ohyzdné stodoly, které patřily bývalé hoteliérce Geblerové, majitelce hotelu „U Bílého beránka“. Babka tato byla tvrdohlavá, neústupná a nepokroková. Ačkoliv z mnoha stran činěny byly pokusy tyto stodoly od ní koupit, nikomu se to nepodařilo. Kozelka, ačkoliv se valné přízni její netěšil, vystihl u ní dobu, kdy byla přístupná, a to v její nemoci, vyličiv jí veliké zásluhy, kterých si pro věky získá, prodal-li pozemek i stodolu, aby zde postavena byla škola. Podařilo se a přípravné práce začaly.

Připomenouti dlužno, že z počátku velice uskutečnění stavby školy brzdil velkostatek, ale železná nutnost stavby školy a výmluvné doklady pronášené starostou Zikmundem Kozelkou to přece jenom přivedly k uskutečnění. Že valné přízně si Kozelka u velké části občanů, zejména u dobře situovaných místních rodáků nezískal, bylo nabitelné. Podobné obrázky bylo možno vidět v každém, zejména menším českém městě. Starousedlíci, nadutí, domýšliví, naprosto zaostalí, sobečtí, neinteligentní lidé, poštvali proti starostovi Kozelkovi lidi a ten musel čelit hroznému kampani, plné zášti, nenávisti a žárlivosti. Ba i tak zvaní pokrokaři, mezi nimi Dr. Hrbek, Dr. Červinka, Richard Oliva, PhMr. Emil Černý, Emanuel Bezpraska a jiní, pracovali proti Kozelkovi v tehdejších v Kolíně vycházejících Labských proudech. Leč vše bylo marné. Za Kozelkou stála přece jen řada inteligentních občanů, úředníků, učitelů i obchodníků, a tak odpůrcům nezbylo, než složit zbraně a spokojit se pouze agitací a pomluvami po hospodách. Dílo bylo dokonáno a nový kulturní stánek stal se chloubou města a jeho tehdy moderní úprava vzbuzovala pozornost kulturních kruhů, ba i z Prahy přijela sem exkurze učitelstva vyslaná zemskou školní radou k zhlédnutí chlumecké školní budovy. Krásná tato budova umístěna na návrší vypína-

la se nad jinak klidným městem jako znamení vítězství nad těmi, kteří štíteli se světla pokroku a hověli si ve tmě zaostalosti, kterou svým vlivem v nižších vrstvách obyvatelstva snažili se udržovat. Postavením moderní školní budovy učiněn první rázný krok k nové epoše města.

Prvním ředitelem na chlapeckém oddělení školy obecné i měšťanské byl pan Slavomír Procházka, ředitelem na škole dívčí byl Oktavian Křepela. Oba tyto mužové požívali ve městě velké vážnosti. Jelikož bylo v budově dosti místností, byly zde pro oba ředitele zřízeny byty, které byly po několika letech zrušeny v důsledku zvětšujícího se počtu žáků v souvislosti se zřízením čtvrtých ročníků. Kromě velké kreslárny a tělocvičny, které umístěny byly v zadním traktu do zahrady, byl ve druhém poschodí hlavní budovy směrem do ulice velký slavnostní sál, v němž konaly se přednášky, dětská loutková představení, jejichž vedení měla rodina Voříškova, spolumajitelé panského pivovaru, kteří propůjčili k tomuto účelu umělecky provedené velké jeviště, ceněné dekorace a značné množství umělecky provedených a ke každému kusu přiměřeně ustrojených loutek. Duší podniku byla paní Voříšková a její syn z prvního manželství, mladý nadšenec, skutečný umělec Slávek Hajský, který byl též výborným ilustrátorem a v pozdějších letech za pobytu v Praze stal se umělecky uznávanou osobností v kruzích divadelních, literárních i filmových. Jeho sestra Darina Voříšková působila a do dnešní doby působí ve filmu. Při těchto představeních účinkovala řada dam i pánů místní inteligence a studentů. Soubor doplňoval orchestr malých hudebníků, žáků hudební školy J. Klemensové. Dirigentem byl nadšený žák, výborný houslista Vladimír Klemens. Výkony tohoto žákovského orchestru svou dokonalostí získaly si tolik pozornosti, že přilákaly velkou část dospělých a vážených občanů, kteří stali se pravidelnými návštěvníky divadla. Úspěchy tyto dodaly chuti účinkujícím hercům a jich režisérovi Slávkovi Hajskému, že odhodlali se uvést na scénu i kusy pro divadla velká, jako „Vlci“, „Pražský žid“ od Kollára aj. Škoda, že

odchodem rodiny Voříškovy z města podnik zanikl.

Po převratu od r. 1918 konaly se v této slavnostní síni též bohoslužby církve československé a nově vzniklé církve československé. Později v důsledku vzestupu počtu žactva byla síň ta zrušena (1942) a utvořeny z ní dvě třídy, což trvá dodnes.

Po odchodu ředitelů Procházky a Křepely do výslužby nastoupil jako ředitel do školy dívčí Karel Dostál a do školy chlapecké ředitel Chaloupecký, po němž nastoupil zanedlouho ředitel Leopold Novák, Karel Groh, Polák, učitelka Kryžeová, Palanová, Strnadová, Lásková, Sláva Kryžeová, učitel Bryscejn, Prágr, Černý, Sýkora a tak se střídalo to jako v hospodě. Dokud obsazovala se místa ředitelská učitelé, kteří měli nejlepší kvalifikaci a schopnosti a ve věku mladším, takže zastávali svá místa řadu let, byl na obou školách pořádek a autorita, ale jakmile se začalo praktikovati obsazování míst podle stáří, řediteloval každý jen krátkou dobu, ze škol se stával holubník a autorita ředitelů klesala.

Souběžně s měšťanskou školou zřízena byla pokračovací škola průmyslová pro učně. Po převratu byla zde zřízena dílna pro učně čemého řemesla a na sklonku republiky darovala spořitelna městu bývalou továrnu na slamené obaly firmy Würzburg (u nádraží) původně na zřízení školy živnostenské, která byla velkým nákladem upravena pro účely školy učňovské.

Kromě této školy vznikla po převratu ještě Lidová škola hospodářská, jejímž ředitelem jest agilní odborný učitel Václav Horyna, který svými zvláštními schopnostmi organizačními a pedagogickými postavil ji v řadu nejlépe vedených škol toho druhu v českých městech.

V ulici proti hostinci U Staré brány byl přízemní domek, kde byla umístěna mateřská školka, v níž se vyučovalo až do té doby, než byla nákladem Městské spořitelny postavena v ulici Pod Loretou proti sokolskému stadionu nová moderní budova, opatřená vším pohodlím, jaké se od budovy mající tak důležité poslání požaduje. Stará budova ponechána byla velkouzenáři Janu

Procházkovi. Obec na stavbu nové budovy dala pozemek a finančně i provedení stavby podporovala.

To vše, o čem píš, proběhlo od mého příchodu do Chlumu v roce 1902 do roku 1942, kdy píš tyto vzpomínky. Učitelů se za tu dobu vystřídalo mnoho a byli přirozeně různých schopností i povah. O těch, kteří pro veřejnost nic neznamenal a nic nevykonali, a bylo jich dosti takových, netřeba se zmiňovat. Zato ale jest téměř příkazem vděku vzpomenouti památky těch, kteří kromě plnění svých školních povinností pracovali obětavě též v různých spolcích a sdruženích. Tak při pilné práci spolkové v době svého příchodu do Chlumu zastihl jsem starého učitele pana Klenku, který byl příkladným dirigentem a archivářem Pěvecko-ochotnické jednoty Klicpera, ředitelem kostelního kůru, jednatelem a pokladníkem Okrašlovacího spolku, členem výboru Čtenářské besedy, členem výboru Spolku včelařského atd. V těchto funkcích setrval až do pozdních let svého věku. Dalším takovým obětavým pracovníkem

byl pan ředitel K. Groh, dlouholetý pokladník Čtenářské besedy a Klicpery, člen Kuratoria městské čítárny. Učitel Červený byl řadu let jednatelem Klicpery, učitel Zolman, později ředitel škol, byl členem výboru Klicpery, několik let obětavě působil jako napověda Pěvecko-ochotnické jednoty Klicpera a později, po převratu, stal se členem ředitelstva a výboru městské spořitelny a také pracovníkem městské knihovny. Učitel Briscejn, pozdější ředitel, agilně pracoval politicky jako činovník strany národně socialistické. Podobně se uplatňoval učitel a poté ředitel Sýkora i Prágr. Učitel Tamele vyvíjel činnost v organizaci legionářů, kvůli čemuž byl po příchodu Němců zatčen a uvězněn v koncentračním táboře. Velmi dobrým a uznávaným učitelem byl p. Šír, který nemohl být bohužel pro nedostatek vysokoškolského vzdělání jmenován ředitelem. Velmi platná byla sl. řed. Kryžová, která již jako učitelka obětavě působila ve spolku Alžběta, což byl ženský spolek pro podporu chudé školní mládeže, který po převratu musel změ-

nit jméno převzaté na počest císařovny Alžběty a změnil se ve Spolek pro stravování chudé mládeže. Nelze nevzpomenouti zasloužilé pracovnice sl. učitelky Kudrličkové, která nescházela nikdy tam, kde konaly se nějaké sbírky pro dobročinné účely. I po odchodu do výslužby byla horlivou činovnicí Okresní péče o mládež.

Zvláštní zmínky zasluhuje tu osoba odborného učitele a později ředitele Leopolda Nováka, rodilého Pražáka, který do svého příchodu do Chlumu byl učitelem v Krakovanech. Vynikl jako velice agilní činovník Čtenářské besedy a Pěvecko-ochotnické jednoty Klicpera. V obou těchto spolcích byl dlouhá léta jednatelem a nakonec i předsedou. Na své funkce musel pak ze zdravotních důvodů rezignovat. Velké zásluhy si získal zpracováním poznámek zemřelého děkana Karla Khuna v hodnotné dílo Paměti města Chlumu n. C., vydané nákladem města za podpory městské spořitelny a vytištěné v naší tiskárně.

(Z rukopisných poznámek vybírá a pro tisk připravuje **Karel Richter**.)

Inzerce

Ukázky výcviku dravců a sov na naší škole

Ve čtvrtek 1. února proběhla na naší škole velmi zajímavá akce. Všichni žáci

ci bez rozdílu věku měli možnost na vlastní oči zhlédnout výcvik dravců přímo v prostorách nové tělocvičny. Seznámili se zblízka s kriticky ohroženými druhy ptáků - orlem mořským, supem africkým, poštolkou obecnou, sokolem stěhovavým, rorhem velkým a výrem velkým.

Pan Školoud z obory ve Žlebech, který se ochranou dravých ptáků zabývá, nám zároveň o každém druhu velmi zajímavě vyprávěl. Někteří z nás se na chvíli stali jeho pomocníky. Viděli jsme let ptáků i lovení kořisti. Všichni

svěřenci byli skvělí, jen výr neposlouchal. Usadil se ve výšce a ne a ne se předvést. Asi ho rozrušila naše přítomnost.

V závěru velmi programu jsme dostali pozvánku na návštěvu obory do nedalekých Žleb, kde jsou kromě prohlídky krásného zámku k vidění i ukázky lovu dravců a sov ve volné přírodě. A protože se už blíží jaro, nepodniknete tento zajímavý výlet také?

Kontaktní adresa: e-mail: oborazleby@seznam.cz, www.oborazleby.cz

Žáci třídy 8.A

Turnaj v sálové kopané

Do malebné vesničky a ještě krásnější haly v Hlušicích dorazila 3 družstva, aby se poprala o postup do krajského finále. Škoda jen, že nedorazili tolik očekávaní fanoušci, kteří prý nepřišli kvůli příliš drahému vstupnému, a tak radši zůstali doma a své favority sledovali v přímém přenosu v TV.

Turnaje se zúčastnily: ZŠ - Hlušice, ZŠ Klicperova Nový Bydžov a všemi milovaná ZŠ Chlumec nad Cidlinou.

V 1. kole jsme prohráli s Klicperkou jen 5:4 a vyhráli s Hlušicemi 5:0.

V kole 2. se nám zadařilo. Klicperku jsme vyprášili 8:5 a uhájili těsné vítězství nad Hlušicemi 3:2.

Ve 3. kole bylo povinností vyhrát nad Klicperkou. Dlouho jsme vedli, ale nakonec podlehl soupeři 4:6. Zápas s Hlušicemi byl jen o tom, abychom si zahráli fotbal, ten jsme si zahráli a vyhráli 7:0.

ZŠ Klicperova zvítězila a my jsme se museli spokojit s 2. místem. Hlušice skončily na 3., posledním místě.

Naši školu reprezentovali: Bastin T., Bastin L., Vinař O., Havránek P., Suchánek A., Chára V., Zima J., Jungman J., Kružík J.

Gólově se prosadili (všichni): T. Bastin - 9 (hamoun), Havránek - 7, Vinař - 6, L. Bastin - 2, Zima - 2, Kružík - 2, Suchánek - 1, Jungman - 1, Chára - 1

Josef Jungman, Ondra Vinař
9.B

Inzerce

ROHÁČEK

Rozluštění roháčku ze str. 15:

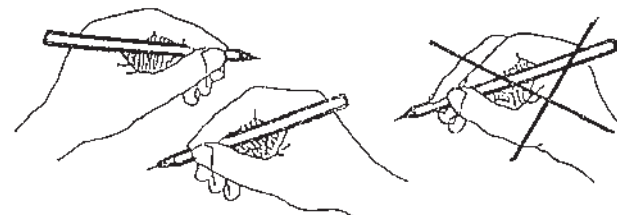
BENEŠ

MÁME DOMA PŘEDŠKOLÁKA

Mateřská škola není pouze místem připravující děti na soužití v kolektivu, ale také má svá výchovně-vzdělávací zaměření. Jedním z nich je rozvoj jemné motoriky, která má mnoho společného se psaním.

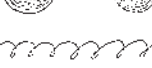
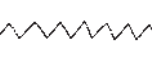
Pro budoucího prvňáčka je potřebné, aby ruka, kterou bude psát, byla dostatečně uvolněná. K tomu nám pomáhají grafomotorické cviky na uvolňování ramenního, loketního kloubu a zápěstí. Velmi důležité je správné „šnekovitě“ držení tužky:

- **to znamená**, že tužku lehce přidržujeme palcem a ukazováčkem, prostředníček je pod ní podsunutý. A můžeme začít s uvolňovacími cviky. Provádíme je v rytmu říkadel nebo hudby. Nejprve na velkou plochu - tabuli nebo balicí papír, „předškolákům“ pak nabízíme formáty, které se svou velikostí podobají školním sešitům. Pracujeme s jemnými měkkými materiály fixem, pastelkou. Začínáme ve stoje, poz-

ději v sedě, kdy je nezbytné dodržovat zásady správného sezení, to znamená - dotýkat se nohama země nebo nohy podepřít stoličkou.

NĚKTERÉ PŘÍKLADY:

	KÝVÁNÍ	Houpala se Káča, spadla do koláča...
	MLETÍ	Červené jablíčko je jako klubičko...
	VINUTÍ	Navíjeme klubičko žluté jako sluníčko...
	SMYČKY	Kouří se z komína, zima už začíná...
	LOMENÁ LINIE	Až já budu velká, bude ze mě selka...
	LEŽATÁ OSMIČKA	Honily se myšky spolu, honily se kolem stolu...

Ukázali jsme vám některé cviky, které můžete s dětmi zkoušet. Myslíme si, že společně zažijete i mnoho legrace.
KOLEKTIV MŠ U ZÁMKU

Inzerce

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE, Chlumec n. Cidl.

ul. 9. května

☎ / fax: 495 485 357

NABÍDKA AKCÍ NA MĚSÍC DUBEN 2007

VELIKONOČNÍ PRÁZDNINY

5. 4. Velikonoční turnaj ve florbalu

čtvrtek **Kategorie:** I. 5.-7. třída, prezentace: v 8.30 hod., začátek v 9.00 hod., startovné 30,- Kč
II. 8.-9. třída, prezentace: v 11.30 h., začátek ve 12.00 h., startovné 30,- Kč

Systém hry: ve své kategorii hraje každý s každým, počet hráčů 4 + 1 (brankářskou helmu lze zapůjčit v místě), hrací doba bude upřesněna

Místo: nová tělocvična ZŠ Chlumec n.C., vchod je z parku

S sebou: 30,- Kč, sportovní oblečení a obuv (nesmí černit), hokejka, zapůjčíme brankářskou helmu

Přihlásit se můžete nejpozději do 28. 3. 2007.

6. 4. Zájezd do AQUACENTRA v Hradci Králové vlakem

Určeno dětem i dospělým. Je zde k dispozici 80 m dlouhý tobogán, vířivky, perlivé koupele, vlnobít v 25 m dlouhém bazénu.

Sraz: v 10.15 hod. na vlakovém nádraží v Chlumci n.C.

Návrat: v 15.28 hod. do Chlumce n.C.

Poplatek: 140,- Kč děti do 15ti let, 180,- Kč děti nad 15 let a dospělí (v ceně je zahrnuta doprava vlakem, vstupné do bazénu na 2 hodiny, jízda MHD)

S sebou: plavky, ručník, mýdlo, svačinu, kapesné, kartičku zdrav. pojišťovny

Přihlášku s poplatkem odevzdejte nejpozději do 30. 3. 2007.

21. 4. Okresní soutěž leteckých modelářů - žáků správ. obvodu Hradec Králové a Nový Bydžov pro rok 2007

Místo: letiště aeroklubu Hořice v Podkrkonoší - Domoslavice

Zveme rodiče i veřejnost. Informace v DDM.

29. 4. Káča a vodník

neděle Zájezd na pohádku do Městského divadla v Kolíně. Uvádí: Liduščino divadlo Praha. Princ Obláček a princezna Perlička se neustále hádají. Vodník ze zámeckého rybníčku je proměněn v žabáka a leknín a unese je do rybníka u mlýna. Nebyt kuchtičky Káči, jak by to asi dopadlo...? Zájezdu se mohou zúčastnit děti i rodiče.

Odjezd: ve 13.45 hod. z autobusové zastávky na náměstí v Chlumci n.C. (směr Praha), návrat kolem 16.45 hod.

Poplatek: 110,- Kč (doprava autobus, vstupné)
Přihlášku společně s poplatkem je potřeba odevzdat do 18. 4. 2007.

PLÁNUJEME: ☺ **Všeobecné rybářské závody** (písník Pamětník)

☺ **Mámo, táto, pojď si hrát!** - soutěž pro rodinná družstva, děti s doprovodem dospělých - 8. 5. 2007 (úterý - státní svátek)

PŘIHLÁŠKY NA ZÁJEZDY, INFORMACE:

pondělí, středa: 8.00-17.00 hodin - areál DDM, ul. 9. května (přestávka 11.30 - 12.30)

středa: 9.40-10.00 hodin - jazyková učebna ZŠ (přízemí staré budovy)

Najdete nás také na stránkách www.ddmchlumec.net, kde jsou články a fotografie z akcí, nabídka zájmových kroužků...

Inzerce

I. ročník zimní halové soutěže leteckých modelářů - žáků

Dům dětí a mládeže ve spolupráci s leteckým modelářským klubem uspořádal dne 17. 2. 2007 v nové tělocvičně ZŠ I. ročník zimní halové soutěže leteckých modelářů - žáků. Soutěžily děti do 12 let a to ve dvou kategoriích. V první kategorii se soutěžilo s házedly a ve druhé kategorii s modely na gumový pohon. Každý soutěžící měl 10 startů v každé kategorii. Hodnotila se délka letu modelů. Dosažené časy se sečetly a vyhodnotily.

Děti se umístily takto:

Kategorie H (házedla)

Umístění	Jméno	Celkové body
1. místo	Dan Kalousek	42 b.
2. místo	Jaromír Hašpl	34 b.
3. místo	Jan Hašpl	32 b.
4. - 7. místo	Martin Kycelt, Václav Čermák, Radek Petrovický, Zdeněk Petrovický, Martin Černý, Vojtěch Cholasta	

Kategorie G (s gumovým pohonem)

Umístění	Jméno	Celkové body
1. místo	Radek Petrovický	61 b.
2. místo	Dan Kalousek	52 b.
3. místo	Vojtěch Cholasta	51 b.

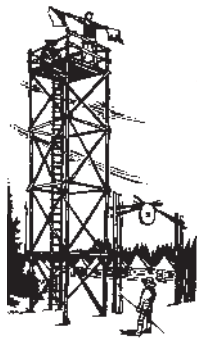
4. - 8. místo Jan Hašpl, Václav Čermák, Jaromír Hašpl, Martin Kycelt, Zdeněk Petrovický, Martin Černý

Děti, které mají zájem o tyto soutěžní modely, mohou přijít do kroužku leteckých modelářů DDM. Schůzky se konají dvakrát týdně - ve středu a v pátek od 15.00 - 17.00 hodin v areálu u koupaliště (klubovna leteckých modelářů). Vedoucím je p. Ing. Antonín Šimerda.

Panchartková Lucie, ped. prac. DDM

Inzerce

SKAUTSKOU STEZKOU

DUBEN - „MĚSÍC TRÁVY“

Už i podle kalendáře přišlo jaro! Příroda se sice letos zele-
nala a sváděla k toulkám i v lednu a únoru, ale to právě,
krásné jaro přichází teprve v této době. Skauti připravují
tábory a ti nejlepší z nich dohánějí znalosti angličtiny, aby
se na Jamboree v Anglii domluvili s ostatními 40.000 skau-
ty z celého světa.

100 LET SKAUTINGU - DÍVČÍ SKAUTING

Když dva roky po prvním skautském tá-
boru na ostrově Brownsea v roce 1907 (to-
to datum je pokládáno za vznik skautingu)
svolal Robert Baden-Powell do londýnského Křišťálového
paláce skauty, sešlo se jich k velkému překvapení generála
10.000 a byla mezi nimi i řada dívek.

Zatímco klukům dal jako vzor vojenské stopaře (scouts),
pro dívky jej našel u týlových a zásobovacích jednotek (guides).
Proto se v zahraničí setkáváme spíše s Girl Guides než Girl
Scouts. Ve čtvrtek 15. ledna 1908 konečně vychází první se-
šit „Scouting for boys“ a v květnu následovalo souhrnné vy-
dání - úspěch byl ohromný.

Když anglická královna osobně požádala generála sira
Roberta Baden-Powella, aby se ujal rychle rostoucího hnu-
tí, odchází B.-P. (jak mu skauti na celém světě dodnes ří-
kají) definitivně z armády a věnuje se skautingu, který za-
pouští kořeny i v zahraničí. Z generála se stává, řečeno
moderní terminologií, pedagog volného času.

V roce 1912 se B.-P. oženil s Olave Soames - oba se na-
rodili 22. února a na jejich počest slaví skauti a skautky
tento den jako Den zamýšlení. S trochou nadsázky lze říci,
že se Olave Soames neprovdala jen za R. Baden-Powella, ale
také za skautské hnutí.

100 LET SKAUTINGU - SLAVNOST SKAUTSKÝCH ŠÁTKŮ (21.-22. 4. 2007)

Sto let skautingu neslavíme sami, slaví ho celý svět, milio-
ny skautů. Místem našeho světového „šátkového“ setkání bu-
de Praha. Za každou zemi, kde jsou skauti, budou přítom-
ni jejich občané, případně diplomatictí zástupci a jejich
patroni z řad českých skautů přinesou šátek. Z mnoha šát-
ků se poskládá velký skautský šátek - největší na světě.

100 LET SKAUTINGU - ŠÁTKOVÝ sv. JIŘÍ (24. 4. 2007)

Svatý Jiří, svátek vítězství dobra nad zlem, svátek skautů.
Všední den, a přece neobyčejný. Připomínka toho, že skau-

ting má svou cenu, stejně jako boj dobra se zlem. Skautů je
v Junáku - svazu skautů a skautek ČR na 46 tisíc. Tento
den se veřejnosti představí na svých pracovištích, školách
i v parlamentu (loni např. poslanec br. Bratský) ve skautských
krojích nebo alespoň šátcích.

SKAUTSKÝM SVĚTEM

Br. Ing. A. Skřivan-Monti, člen
Náčelnictva kmene dospělých Junáka,
z mateřského střediska Šedá střela
Plzeň, měl 23. února v plzeňském kre-
matoriu skautský pohřeb. Mezi stovka-
mi skautů, kteří se přišli rozloučit s br. Montim, byli i náčel-
níci chlapeckého kmene a kmene dospělých Junáka.

Ústřední lesní škola Junáka se koná 24. a 25. 3.
2007 v Praze. Pracovní setkání činovníků Junáka, zaměře-
ných na výchovu a vzdělávání, bude řešit záležitosti souvi-
sející s výchovou v Junáku.

Skautská univerzita Pardubice pořádá pro veřejnost
přednášku skautky - prof. Heleny Illnerové DrSc. (předsed-
kyně Akademie věd v letech 2001-2005), nazvanou „Biolo-
gické hodiny v nás. Přednáška se koná v přednáškovém sále
Východočeského muzea na pardubickém zámku pondělí
26. 3. 2007 v 18.00 hod.

Výprava do Michnovky a okolí se uskuteční 14. 4.
2007. Sraz v 7.00 hod. na nádraží, vede Dan. Jízdenky a stra-
vu si zajistí každý sám.

Ivančana V předvečer svátku patrona skautů sv. Jiří, v so-
botu 21. 4. 2007, se uskuteční výstup k mohyle v Besky-
dech, která připomíná hrdinný odboj skautů. Od roku 1946,
kdy byly položeny první kameny, se zde schází nepřetržitě
každý rok skauti, trampové a ostatní, aby přidali na mohy-
lu svůj kámen - v mohyle je nejen kámen z měsíce od ame-
rických skautů-kosmonautů, ale i nejméně jeden dvoukilo-
vý oblázek z Chlumce n.C.

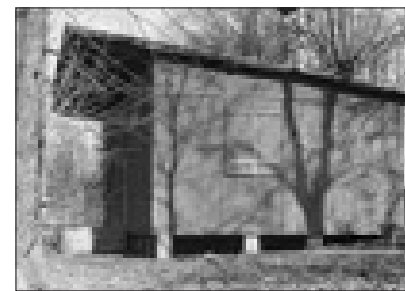
Tradiční 11. setkání Česko-polsko-slovenských
dospělých skautů se uskuteční ve dnech 4. - 7. 10. 2007
v moravské Ostravici. Českou delegaci vede náčelník kme-
ne dospělých Junáka.

Tábor v Prachovských skalách hradeckých dospělých
skautů se uskuteční ve dnech 23. 6. - 30. 6. 2007. Chlu-
mečtí oldskauti nebudou chybět ani letos - byl jim svěře-
na příprava programu jednoho táborového dne.

Z HISTORIE CHLUMECKÝCH SKAUTŮ - KLUBOVNY

Za německé okupace i po roce 1948 a 1968 byly skaut-
ské organizace v naší vlasti vždy totalitními režimy zakázá-
ny. Pracně nashromážděný majetek byl odebrán. Pokud
písemnosti, symboly, knihy nebyly uschovány u jednotlivců,
byly navždy ztraceny. A začínalo se vždy znovu a znovu...

Tato klubovna byla po roce 1945 postavena u Smeta-
novy chaloupky v Lipkách, na břehu Cidliny. Patřila však

„pozemním bláto-
šlapům“. Jednalo se
o montovanou stav-
bu z dřevěných pa-
nelů a původě byla
větší - část však by-
la skauty přemístě-
na na dětské hřiště
v dnešní Slavíčko-
vě ulici. Po zákazu
Junáka se v klubovně u Smetanovy chaloupky ještě do ro-
ku 1954 scházela tajně skupina chlapců - oddíl Bobrů.

Tato klubovna
1. oddílu (viz nápis
na klubovně) stála
na západní straně
pozemku dětského
hřiště poblíž velí-
ho mlýnského ka-
mene, na který se
pamatují zejména
účastníci „plochých

drah“ na velocipédech. Závody se jezdily denně (pokud star-
tovní listina neprořídla pro zranění nebo havárie strojů).
Ještě dnes mezi námi žijí tehdejší borci jako Lad. Janeček,
Jos. Blažek a další.

Osud obou kluboven byl stejný. Řada skautů sportova-
la pod vedením br. Slavíčka v chlumeckém oddíle ledního
hokeje. Obě klubovny společně demontovali a postavili z nich
hokejové šatny pod sokolovnou poblíž vjezdu ze Sokolské
ulice.

MOUDRA

„Komukoli prospěti můžeš,
prospěj rád, možno-li celému
světu. Sloužiti a prospívati je
vlastnost povah vznešených.“

Jan Ámos Komenský

Pro skauty stále platí „Každý den dobrý skutek“ i heslo
roverů a dospělých skautů „Sloužím“. Zdálo by se, že tato
předsevzetí jsou samozřejmostí pro celou lidskou společ-
nost - ale neměl spíše pravdu „učitel národů“, když pesi-
misticky předpokládal, že budou jenom pro osobnosti povah
vznešených?!

Skautskou stezku připravil br. Vlad. Köhler - Mika

SKAUTSKÝ PLES SKLIDIL ÚSPĚCH

20. ledna 2007 jsem měla v kalendáři zakroužko-
váno červeně, což pro mě znamená - **!důležité, neza-
pomenout, psychicky se
připravit!** Byla jsem to-
tíž pozvána na

Pořadatelem této akce se stal kmen roverů a rangers
chlumeckého skautského střediska, což jsou ve zkratce
skautští dorostenci ve věku od 18ti a výše.

A již je tady den D.

Musím s radostí konstatovat, že se lidi vážně bavili.

Každý nesměle vcházela do ozdobeného sálu v bažant-
nici v Luhách. Nesmělost byla na místě, neboť jsme se
s mnohými mnoho let neviděli, ani se s mnohými letmo ne-
potkávali.

Jednalo se o první ročník této akce. Všichni jsme jen tu-
šili, že budeme asi tančit, klábosit a bavit se - jak to tak na
plese bývá.

I já jsem nesměle vcházela, to ze mě však odpadlo s jis-
totou známých tváří a úsměvem tváří neznámých. I když
jsme se s mnohými neviděli opravdu dlouho, bylo to jako
včera, když jsme si naposledy říkali ahoj ze skautské akce.

Nostalgie začala fungovat ihned po zhlédnutí promíta-
né prezentace s trefným názvem: Když jsem byl ještě malý
kluk...nosil jsem péro, šíp a luk. Povídali jsme si o dobro-
družném a romantickém dětství ve skautských družinkách,

HUDEBNÍ SKUPINA ŠARPET

vzpomínali jsme na vůdce, kteří nás ke skautu přitáhli a již nepustili. Mluvili jsme o současnosti, našich studiích, povoláních a i o současném pojetí SKAUTINGU VE 21. STOLETÍ. Což zní jako těžké téma na tak odlehčený večer. Opak však byl pravdou. V tomto století již skaut nenosí podkolenky, kroj a klobouk s holí. Asi byste svým vzhledem skauta mezi ostatními nepoznali, bude mít stejnou mikinu a kšiltovku jako ostatní teeneageři. Při bližším poznání člověka byste však tyto změny mohli zaznamenat. Skauting je o dobrodružství, kamarádství, vnímání, prožitcích. Co vlastně na schůzkách a výletech děláme? Hrajeme hry dle věku dětí - sportovní, deskové, legrační. Procvičujeme si paměť, rozvíjíme u dětí taneční a pěvecké vlohy. Poznáváme kouty ČR, jezdíme na lodích, lezeme po skalách, táboříme. Prostě si jen užíváme života, tak jak to dělá i většina z vás.

Ale zpátky ke skautskému večeru.

Povídání střídaly zběsilé taneční kreace na libé tóny skupiny ŠARPET pod vedením Šárky Dvořákové - což mimo jiné byla další osůbka, se kterou jsme rádi zavzpomínali na mladé časy - tenkrát ještě v dechovém orchestru ZUŠ.

Ani náš hlad pořadatele nezaskočil. Boule za ušima se nám dělaly ze zvěřinového gulášku a pro srovnání žaludku jsme konzumovali utopence.

Každá zábava má ale svůj konec. Jak se říká, bylo to jedinečné a nezapomenutelné. Z této jedinečnosti by pořadatelé - jak jsem je vyzpovídala - chtěli udělat tradici. Takže i já se připojuji k pozvání na 2. ROČNÍK SKAUTSKÉHO PLESU V CHLUMCI NAD CIDLINOU. A s termínem si pospíšíme a včas vám ho oznámíme, aby i vy jste si ho mohli červeně zakroužkovat v kalendáři.

PS: byla tam i bohatá tombola ☺.

Věra Applová - pro známé Matylda

KVĚTNÁ NEDĚLE - Král přichází

Květná neděle - Palmová, má jméno od ratolestí, kterými lid vítal Ježíše, vjíždějícího do Jeruzaléma na oslátku.

„Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a spásu nesoucí, pokorný, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti.“ /Zachariáš 9,9b/

Jsme na prahu událostí pašijového týdne a velikonočních svátků. Vítejte u jeruzalémské brány na oslátku příjždějícího

Pána a s ním zástup poutníků. Kolem zní nadšené volání: „Hosana! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově.“

Vřele vítaný je skutečně ten, jenž přináší Boží požehnání. Kdo by si je nepřál a netoužil být jeho nositelem a podílet se na všem, co dává. Ježíš je přináší a ubírá se tam, kde v plnosti požehnání dokoná.

Den příjezdu Páně do Jeruzaléma byl slavným, ale také vážným dnem pro všechny lid. Byl a je stále počátkem zkoušky - rozpoznáním času Boží milosti a to tenkrát stejně jako dnes. Do bran Jeruzaléma vjíždí tichý a pokorný Pán. Ještě více se jeho služebnost ukázala za krátký čas během těch několika následujících dnů... Šel těžce, zmučený s tmovou korunou a pod tíhou kříže na Golgotu. Tenkrát, ke škodě všech účastníků, mnozí ztratili z paměti obraz Mesiáše, předpověděný od Izajáše, který se stal „kamenem úrazu“ pro obyvatele Jeruzaléma. Také dnes líčení vjezdu Páně do Jeruzaléma nám i celému lidstvu připomíná čas zkoušky. Je jim poznání a přijetí Krista jako toho požehnaného! Toho, kdo provede člověka celým jeho životem v požehnaní lásky a služby, která nečiní nic zlého. Poznáme v něm dnes svého Spasitele? On chce zahojit rány lidské nenávisti, panovačnosti, dát svůj pokoj a zahnat všechno, co rozděluje jedny od druhých, člověka od člověka, národ od národů. Výsledkem jeho odmítnutí je vždy neustálý strach, slzy a bolest ne-

vinných. Nu a dodnes je ten „kamen úrazu“ stále živý. Tenkrát všichni ti, kdo spoléhali na moc a násilí, opustili Pána. Odvrátili se od jeho požehnání života. ON jim nesliboval přední místa, výnosná postavení, ani zvláštní výsady. NA-OPAK! Chtěl, aby si lidé sloužili, navzájem pomáhali, jeden druhému odpouštěli a měli se rádi. V JEHO království dokonce ten, kdo chce být největší, má být služebníkem všech. Také on sám nepřišel, aby se mu sloužilo, ale sám se obětoval, za hříchy lidu trpěl, potupnou smrt na dřevě kříže přijal, umřel a vstal z mrtvých, aby VŠICHNI jeho věrní měli život věčný... Ten zavržený, jehož stále víc a naléhavěji svět a my potřebujeme, stále čeká na naše rozhodnutí. Otevřeme mu brány měst, škol, domovů, svých srdcí, ... aby mohl vejít. On je ten kníže pokoje, dobré vůle, vzájemného pochopení, pomoci a lásky k bližním. Toto on žádá od svého lidu. To si přeje většina lidí na celém světě. To je to jeho požehnání, které nese, a s ním vstupuje do každého, kdo si jej oblíbil. Požehnání ne jako dává svět, ale takové, které dává jen náš Spasitel. Ano. ON přijde a nastane ten blažený čas, kdy lidé nebudou se více učiti boji a člověk člověku přestane být vlkem. AMEN

J. Tesař - farář ČČSH

POZVÁNKA - BOHOSLUŽBY - SVÁTKY VELIKONOČNÍ

Květná neděle	1. 4. 07 od 9.00 hod.
Zelený čtvrtek	5. 4. 07 od 18.00 hod.
Velký pátek	6. 4. 07 od 18.00 hod.
Bílá sobota	7. 4. 07 od 18.00 hod.
Hod Boží velikonoční	8. 4. 07 od 9.00 hod.
Pondělí velikonoční	9. 4. 07 od 9.00 hod.

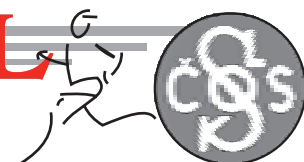
Hosana, požehnaný, jenž přichází ve jménu Hospodinově. Přátelé v Kristu, srdečně vás zveme na tyto BOHOSLUŽBY.

Rada starších a farář ČČSH

TJ SOKOL

CHLUMEC NAD CIDLINOU

VÝSLEDKY ODDÍLŮ TJ SOKOL CHLUMEC NAD CIDLINOU

Stolní tenis:

Divize mužů

24. 2.	TJ Sokol Chlumec n.C. - Slavia HK	9:9
24. 2.	TJ Sokol Chlumec n.C. - Sokol H.K. 2 B	10:4
10. 3.	Třebechovice - TJ Sokol Chlumec n.C.	9:9
10. 3.	Slavia HK B - TJ Sokol Chlumec n.C.	1:10

Billiard:

1. třída východočeské oblasti

18. 2.	TJ Sokol Chlumec n.C. - Jablonec	9:9
3. 3.	Loko Trutnov - TJ Sokol Chlumec n.C.	12:6

Hokejbal:

Družstvo mužů (2. NHbL)

10. 3.	TJ Sokol Chlumec n.C. - Letohrad B	0:1
--------	------------------------------------	-----

Krajská soutěž II. třídy mužů

24. 2.	St. Paka B - TJ Sok. Chlumec n.C. B	5:10
24. 2.	Železnice - TJ Sok. Chlumec n.C. B	10:7
10. 3.	TJ Sok. Chlumec n.C. B - Úpice B	10:5
10. 3.	TJ Sok. Chlumec n.C. B - Bernartice	9:9

Basketbal:

Východočeská liga mužů

17. 2.	TJ Sokol Chlumec n.C. - Rychnov n.K.	47:111
24. 2.	Hořice - TJ Sokol Chlumec n.C.	118:73
3. 3.	TJ Sokol Chlumec n.C. - Jičín B	88:70
10. 3.	Tesla Pce B - TJ Sokol Chlumec n.C.	93:74

AKCE ODDÍLŮ TJ SOKOL CHLUMEC NAD CIDLINOU V DUBNU 2007

Basketbal:

Východočeská liga mužů

24. 3.	TJ Sokol Chlumec n.C. - Hradec Král.	18:00
25. 3.	TJ Sokol Chlumec n.C. - Přelouč	10:00
31. 3.	Č. Třebová - TJ Sokol Chlumec n.C.	

Hokejbal:

Družstvo mužů (2. NHbL)

24. 3.	Polička - TJ Sokol Chlumec n.C.	
1. 4.	SK Prachovice - TJ Sokol Chlumec n.C.	
7. 4.	TJ Sokol Chlumec n.C. - HC Přelouč B	

Billiard:

1. třída východočeské oblasti

25. 3.	S. Hradec Král. - TJ Sokol Chlumec n.C.	
--------	---	--

FK CHLUMEC nad Cidlinou

PŘÍPRAVNÁ UTKÁNÍ:

výsledky muži A:

CHLUMEC - KOSÍČKY 1:1, br.: Janda
CHLUMEC - HOŘICE 1:1, br.: Jerie
CHLUMEC - JAROMĚŘ 3:4, br.: Hanuš, Škrha, Appl
CHLUMEC - DVŮR KRÁLOVÉ B 0:0
CHLUMEC - NOVÝ BYDŽOV A 3:3, br.: Borůvka 2, Jelinek

muži B:

CHLUMEC B/KLAMOŠ - NOVÝ BYDŽOV C 1:3, br.: Čáslavský
--

dorost:

CHLUMEC - Dvůr Králové 0:0
CHLUMEC - Lužec muži 4:5, br.: Jelinek, Havránek, Budský, Borůvka

CHLUMEC - Slovec muži 3:7, br.: Borůvka, Bráborec, Havránek

CHLUMEC - Ohnišťany muži 1:5, br.: Borůvka
CHLUMEC - Kunčice 2:4, br.: Hudec, Čáslavský

ROZPIS MISTROVSKÝCH UTKÁNÍ BŘEZEN - DUBEN 2007

muži A:

sobota 7. 4.	16:30	CHLUMEC - L. BĚLOHRAD
sobota 14. 4.	16:30	CHLUMEC - RUDNÍK

neděle 22. 4.	17:00	VRCHLABÍ - CHLUMEC
sobota 28. 4.	17:00	CHLUMEC - DVŮR KRÁLOVÉ B

muži B:

sobota 7. 4.	16:30	TŘEBECHOVICE - CHLUMEC
neděle 15. 4.	16:30	CHLUMEC - TŘEBEŠ hr. Klamoš
sobota 21. 4.	17:00	NEPOLISY - CHLUMEC
neděle 29. 4.	17:00	CHLUMEC - LOVČICE hr. Klamoš

dorost:

neděle 25. 3.	11:45	MFK ÚPA B - CHLUMEC
neděle 1. 4.	10:30	CHLUMEC - HOSTINNÉ
sobota 7. 4.	14:15	DOLNÍ BRANNÁ - CHLUMEC
neděle 15. 4.	10:30	CHLUMEC - LOVČICE
neděle 22. 4.	14:00	HLUŠICE - CHLUMEC
sobota 28. 4.	10:00	JÍČÍNĚVES - CHLUMEC

ml.+st. žáci:

neděle 8. 4.	9:30	JAROMĚŘ - CHLUMEC
sobota 14. 4.	13:00	CHLUMEC - SMÍŘICE
sobota 21. 4.	9:30	VRCHLABÍ - CHLUMEC
sobota 28. 4.	13:30	CHLUMEC - NOVÁ PAKA

Aktuální informace získáte na WWW. CHLUMECKY-FOTBAL.COM, nebo ve vývěsce na bývalém Kovomatu.

Martin Firbacher,
předseda FK Chlumec n.C.

SOKOLSKÉ SVĚŘENKY

Druhá polovina 19. století se v českých zemích nesla v duchu úspěšného tažení národně emancipačního úsilí formující se občanské společnosti. Toho dokladem je skutečnost, že v oné době docházelo k zakládání mnoha vlastenecky orientovaných spolků, které tento proces pomáhaly utvářet a i urychlovat. Jedním z takových spolků byl i Sokol. Právě Sokol měl značné zásluhy na tom, že česká společnost dosáhla nedlouho před začátkem 1. světové války „dospělosti“. Bez jejího dosažení by se v českých zemích jen obtížně prosazovala myšlenka rozbití Rakousko-Uherska a vytvoření samostatného státu. Přínos Sokola pro českou společnost výstižně zhodnotil v roce 1942 Edvard Beneš, který byl stejně jako jeho prezidentský předchůdce T. G. Masaryk členem sokolského hnutí. „Vzestup našeho národa si nelze představit bez Sokola, bez sokolské myšlenky. Mluví-li se o posledním půlstoletí dějin národa, nelze nemluvit o Sokole. Bez Tyrše, bez Fügnera, bez sokoloven, bez sokolské písně, bez nádherných sokolských sletů nelze si představit uplynulá léta našeho života, ani Prahu, ani vzhled našich měst a vsí, ale nelze si také představit skutečnou duši národa. Pevnou víru v demokracii, rovnost národní a občanskou, ve věrnost národa a lidu dávala nám idea sokolská.“

Posilování národního vědomí a sebevědomí, které si předsevzalo sokolské hnutí, s sebou však přinášelo i sílící česko-německé rozpory. Německé obyvatelstvo českých zemí nelibě snášelo všechny aktivity, kterými se Češi snažili změnit často ryze německý charakter některých oblastí. Jedním z prostředků, jimiž se česká strana snažila podpořit své obyvatelstvo, bylo zakládání sokolských jednot v pohraničních, většinou německých oblastech. Sokolské spolky v těchto končinách však měly těžký život. Pro Němce byla jejich existence trnem v oku, vnímali ji jako českou provokaci, a proto se snažili sokolskou činnost omezovat různými zásahy. Například v Mostě zakázalo německé zastupitelstvo sokolům veřejné vystupování v krojích. „Vystoupiti v kroji sokolském dovoleno bylo jen o pohřbu člena. Bohužel, musel se vždy některý bratr obětovati a zemřít, aby vystoupení v krojích bylo možné,“ trpce vzpomínal jeden člen tamní jednoty. Není divu, že občas vyústila vzájemná nevěřivost sokolů a jejich německých protějšků turnerů v přímý střet.

Aby se sokolské pohraniční jednoty necítily ve svém boji o přežití opuštěny, rozhodlo se vedení České obce sokolské podniknout kroky, které by přispěly ke zlepšení jejich místy opravdu žalostné situace. V roce 1898 proto ČOS učinila rozhodnutí, aby každé silné jednotě v ryze českém vnitrozemí byla přidělena některá z ohrožených jednot v pohraničí, o kterou by pak lépe situovaná „sestra“ pečovala a poskytovala jí ochranu. Tak se brzy začaly rodit první vztahy, které vzájemně propojovaly vnitrozemské sokolské spolky „ochránitelky“ s pohraničními „svěrenkami“. Ochránitelky svým svěrenkám vypomáhaly finančními dary, dále jim například budovaly knihovny či jim věnovaly nějaké cvičební nářadí.

V roce 1898 byl za silnou jednotu považován i Sokol Chlumec nad Cidlinou. ČOS mu tehdy svěřila do ochrany jednotu v Hořeních Hamrech (dnes Velké Hamry u Tanvaldu). Kromě výše zmíněné pomoci utužovaly vzájemné vztahy mezi svěrenkami a ochránitkami i časté vzájemné návštěvy. Chlumčtí sokolové poprvé navštívili své hamerské bratry v roce 1905. Tehdejší náčelník Josef Netolický později takto vzpomínal na první osobní setkání s členy Sokola v Hořeních Hamrech: „Tolik účasti a radosti nad naším příchodem jsme nečekali, a bylo-li naším úmyslem posílit bratry hamerské v sokolské jejich činnosti, ukázati jim naši přichylnost a sokolské bratrství, pak výsledek byl opačný. My odnesli si dojmy nezapomenutelné. Bratři hamerští se o nás také náležitě postarali. Rozebrali si nás na noclehy, nezáměrný bratr i 2 až 3, snesli nám vše, co mohli, a podávali to tak upřímně, že bylo těžko odolat, aby zdravý organismus náš, tenkrát ještě mladých, to dobře snesl. Bylo též divadelní představení, my na prvních místech klímali již únavou, ale po skončení představení, ač dosti pozdě, ještě nesměli jsme na lůžko. K tomu dle mínění bratří hamerských bylo dost času až v hodinách ranních. Mnoho toho spánku ale nebylo. Časně ráno nás budil budiček a ukládal nám nový den a nové povinnosti. Dopoledne slavnostní schůze, odpoledne průvod, veřejné cvičení, jehož jsme se účastnili, a večer zábava.“ Po této návštěvě byly styky obou jednot živější. „Bratři hamerští přijeli k nám, pak zase připravovala se návštěva naše. To už jsme jeli připravenější.

Jel s námi také pěvecký náš odbor, řízený učitelem br. Šírem, který nám vydobyl řadu úspěchů,“ vzpomínal Netolický, který také zhodnotil národnostní poměry v pohraničí. „Po oba-kráte jsme byli na Muchově, vrchu to nad Hamry, který jako ochranná hráz tyčí se proti německé Smržovce a dálnému

Z výletu chlumeckého Sokola ke svěrenecké jednotě v Českém Šumburku (rok 1920)

kraji za ní. Kraji, který liší se bohatstvím, výstavbou, komunikací od chudého kraje českého. Kraj na sever zněmčený, ve své finanční moci zpupný, a na jih české chaloupky, těžký život odvislosti a chudoby. Jak jinak chápe se tam, na místě ohroženém, odvěky ten boj a jak naučí se každý vážit si a ctít ty naše bojovníky tam na severu.“ Tato Netolického vzpomínka jasně dokládá, jak napjaté byly česko-německé vztahy v pohraničí. Na vině však byly obě strany, protože ani Češi ani Němci nedokázali vzájemné spory řešit cestou kompromisu - jen ten by umožnil lepší vzájemné soužití.

Postupem času se jednota v Hořeních Hamrech stala soběstačnou, a tak ČOS přidělila chlumeckému Sokolu novou svěrenku. Stala se jí jednota v Českém Šumburku na Tanvaldsku. Důkaz přátelství obou jednot je dodnes vidět v naší sokolovně. Vstupujeme-li do velkého sálu, spatříme

Sokolovna (30. léta)

po pravé straně dveří kámen, na němž čteme: „Své ochránitelce Šumburk II“. Byl to dar svěrenky věnovaný chlumecké jednotě při příležitosti položení základního kamene sokolovny v květnu 1928, zároveň byl tento kámen i poděkováním za mnohaletou účinnou pomoc. V roce 1928 se totiž ČOS rozhodla pověřit Sokol Chlumec n. C. ochranou pohraniční jednoty v Chrastavě u Liberce. Spolupráce našeho Sokola s novou svěrenkou se prohloubila zvláště ve druhé polovině 30. let, a to v souvislosti s rostoucím vědomím ohrožení republiky nacistickým Německem. Sokolský boj proti nacistické diktatuře je však tématem, které si zaslouží vlastní kapitolu, budeme si proto o něm vyprávět někdy příště.

Aleš Fibigr

Inzerce

Členský průkaz cukráře Josefa Daška

Chlumecká architektura v letech 1848-1985

MEZIVÁLEČNÁ ZÁSTAVBA MĚSTA

Chlumec nad Cidlinou - město v zahradách. Tento přívalstek vytváří především meziválečná vilová zástavba IV. čtvrti, mezi starým městem a nádražím. Tato vilová čtvrť soustřeďovala bohatší část obyvatel města, proto je řada staveb poměrně kvalitní. Jde o poměrně jednotnou skupinu staveb, které reprezentují charakteristickou individuální stavební produkci českých měst v této době. Nemá sice nic společného s progresivními trendy funkcionalismu a moderní architektury obecně, nicméně proporce jednotlivých vil a jejich střízlivé tvarosloví jí dodává nezanedbatelné kvality příjemného obytného prostředí.

Výstavba města byla v meziválečné době téměř výhradně individuální. Určitým protikladem IV. čtvrti je **čtvrť III. při Žižkově ulici, kde se soustřeďují mnohem skromnější a většinou přízemní domky.** Pokusy o družstevní výstavbu nebyly v této době příliš významné, přesto však určitý počet objektů tímto způsobem vznikl, mimo jiné dělnická kolonie Spravedlnost západně od nákladového nádraží.

Teprve v průběhu druhé světové války došlo k výstavbě několika činžovních domů (tzv. železničářských) v prostoru bývalého starého hradu. Architektonicky však nejsou významné.

OBDOBÍ PŘECHODNÉ STAGNACE PO 2. SVĚTOVÉ VÁLCE

Odchod řady obyvatel do pohraničí po skončení druhé světové války, poměrná nerozvinutost průmyslu a další faktory způsobily stavební stagnaci města v 50. letech: dosavadní stavební fond obvykle vyhovoval. Teprve v roce 1958 dochází k výstavbě prvních nových bytových jednotek u nádraží. Jde o tzv. „rybářské domy“. Vykazují určité rysy tzv. **socialistického realismu**, neuplatňuje se však na nich žádný historizující dekor. Byla to pouze nevýznamná epizoda, která byla v té době již překonaným jevem.

Na druhé straně došlo v této době k několika nevhodným zásahům: zcela byla znehodnocena klasicistní architektura radnice a byly demolovány poslední zbytky starého hradu s řadou cenných pozdně gotických tvaroslovných prvků.

SOUČASNÁ ARCHITEKTURA V CHLUMCI N. C.

Situaci od počátku 60. let charakterizuje rozvoj stavební aktivity jak v oblasti občanského vybavení, tak bytové výstavby. Není to rozvoj nijak překotný, nicméně v kontextu vývoje města významný, třebaže nedosahuje měřítka výstavby první třetiny století, kdy se zastavěná plocha města zvětšila více než dvakrát.

Podívejme se nejprve na problematiku nebytových staveb. Významnou akcí, která značně přispěla kulturnímu standardu, byla **přestavba a rozšíření nádraží.** Stará budova byla zevně i uvnitř zmodernizována, sice ne úplně nejvhodnějším způsobem, přesto však relativně zdařile. Lépe byla zvládnuta přístavba provozní budovy. Akce proběhla v letech 1964-67. Obchodní síť města využívá převážně starší objekty v centru města. Nově byly postaveny pouze prodejny v nových sektorech

města: dvě malé prodejny potravin Na Vinici a před nádražím - ta byla po výstavbě nové větší samoobsluhy přímo na sídlišti (1983) u nádraží přeměněna v prodejnu textilu. Stavby prodejen u nás tradičně patří k zdařilým dílům a platí to i o těchto chlumeckých. Nutno však dodat, že některé prodejny na Chlumecku (Pamětník, Štít) jsou řešeny působivěji, architektonicky čistěji a nápaditěji.

Přestože chlumecká škola patří k největším u nás, potřebám města a okolních obcí přestala po zrušení řady malých škol na venkově postačovat, a proto byl v letech 1969-1971 vybudován nový pavilon. Tento nový pavilon byl velmi vhodně napojen na starou budovu proskleným vstupním krčkem. Vlastní pavilon je vyřešen hmotově i plošně velmi elegantně. **Jde nesporně o jednu z nejlepších poválečných realizací ve městě.**

Nedostatečnou kapacitu objektů předškolní výchovy pomáhá překonat Mateřská škola U Zámku. Stavba, která představuje obvyklý průměr obdobných staveb u nás, byla otevřena v roce 1980.

V roce 1982 byl otevřen Říhův dům, pojmenovaný na paměť chlumeckého rodáka, pomologa Jana Říhy. Slouží jako výstavní sál, sál pro kulturní akce a městské kulturní středisko. Architektonické řešení je dílem **Osvalda Döberta.** Stavba se skládá ze dvou pravoúhlých objemů, z nichž větší, ukrývající hlavní sál, je z uliční strany obložen pískovcovými deskami. Stavbu poněkud znešvarují doplňky proti původnímu projektu (nevhodné zábradlí, terasy, písmo).

Další realizací ve městě je **nová požární zbrojnice za Husovým sborem.** Umístění stavby bylo zvoleno vzhledem k možnosti čerpání vody z řeky Cidliny. Bohužel proto musela ustoupit barokní vinopalna, původně součást starého hradu, jejíž hodnoty byly bohužel objeveny až v průběhu demolice. Poněkud nevhodné je však umístění zbrojnice spíše proto, že výjezd musí být veden přes plochu náměstí před Majorátem, která by měla být řešena jako klidový prostor. Po architektonické stránce je to však stavba zdařilá.

Na závěr připomeňme ještě soudobě řešený interiér radnice, především obřadní síň. Nelze pominout ani velké koupaliště, které patří do oblasti sportovních zařízení (1968).

Bytová výstavba má od 70. let stále větší význam. První akce, již byla stavba tří věžových domů u nádraží, však nebyla vhodná ani urbanisticky (narušila hodnotné panorama města), ani architektonicky. Stejně tak nebyla kompozičně příliš vhodná výstavba panelových jednotek při Rooseveltově ulici, zvláště zůstanou-li zde osamoceny. Tím jsme ale vyčerpali všechny výhrady stran bytové výstavby. Lze říci, že ostatní realizace jsou vhodně řešeny. Především je třeba vyzvednout čtyřpodlažní bytovku v severním sektoru u nádraží, členěnou lodžiemi. **Nejlepší díla bytové architektury však v Chlumu vznikají v oblasti řadové výstavby jak u nádraží, tak Na Vinici či Na Lukách.** Jsou užívány rozmanité projekty, proto nedochází k nepříznivé uniformitě. Řada realizací přesahuje běžnou úroveň takové výstavby u nás. Poněkud horší je situace u samostatných rodinných domů - i zde se však jen výjimečně setkáváme s očividným nevkladem.

REKONSTRUKCE PAMÁTEK V CHLUMCI N. C.

Památková péče je organickou součástí současného obrazu architektury, která vypovídá o kulturní i technické vyspělosti společnosti. Přitom památkovou péči již nelze považovat za jakési izolované muzeální snahy - je neodmyslitelnou součástí komplexní tvorby životního prostředí. Podívejme se nyní na jednotlivé akce v Chlumu n. C.

První a zároveň zcela nejvýznamnější rekonstrukční akcí ve městě byla rekonstrukce zámku Karlova Koruna po požáru v prosinci 1943. Stavba byla požárem velmi narušena: zřítla se kopule mramorového sálu, zničen byl krov křidel. Rekonstrukce řízená ústředními památkovými orgány se uskutečnila již ve změněných společenských podmínkách - roku 1945 se zámek stal majetkem státu. Rekonstrukce zámku Karlova Koruna je bezesporu jednou z nejúspěšnějších akcí tohoto druhu u nás. **Neomezila se totiž na pouhé navrácení do stavu před požárem, ale vrátila architektuře zámku původní slohovou čistotu, která byla některými pozdějšími doplňky výrazně narušena.** Již zanedlouho po postavení zámku bylo venkovní severní reprezentační schodiště překryto dřevěnou omítnutou nadstavbou, již čistota architektury zámku velmi utrpěla. Tento zásah však měl v našich klimatických podmínkách určité opodstatnění. Počátkem našeho století byla stará nadstavba nahrazena novou, výrazně prosklenou. Původní projekt zastřešení nebyl realizován - byla provedena jednodušší varianta. Tato prosklená nadstavba však z uměleckého hlediska architektuře zámku rozhodně neprospěla. Tím však výčet různých nevhodných zásahů nekončí. Mj. byla zazděna krajní okna průčelí středního sálu atd. Všechny tyto nešvary po-

válečná rekonstrukce odstranila. Severní schodiště je opět odkryté. Pouze jedinou drobnou odchylkou od původního stavu jsou vikýře v dolních částech mansardových střech křidel: jsou dva namísto původního jednoho. Došlo k tomu proto, že zámek byl původně zamýšlen jako středisko pro české herce a v podkroví měly být zřízeny šatny. Po změně koncepce na expozici českého barokního umění již nebylo možno toto řešení změnit. Z určitého hlediska však byla rekonstrukce jistým kompromisem - v původním Santiniho řešení vycházely ze sally tereny v přízemí středního válce zámecké hmoty schodiště přímo do parteru před zámkem, kde se bezprostředně napojovaly na osově aleje rozvíhající se do chlumecké krajiny. Když byla později kolem zámku zřízena ohradní opěrná zeď, toto přímé spojení (s výjimkou severní strany) zaniklo. Návrat k původnímu řešení však již nebyl možný. Jiná situace je v otázce původních osových alejí - k tomuto problému se ještě vrátíme. **Zámek Karlova Koruna byl pro veřejnost slavnostně otevřen 28. října 1969.**

Druhou nejceněnější stavbou zámeckého areálu je kaple Zvěstování (Sedmibolestné) Panny Marie, dokončená roku 1765. Po válce velmi chátrala, byla naprosto nevhodně využívána jako sklad parkového nářadí a její interiér byl zcela zničen. V 70. letech byla opravena a později využita pro umístění knihovny Kinských. Hodnocení rekonstrukce kaple je však velmi problematické - **byly při tom totiž zbořeny dvě přístavby sakristií a odstraněny opěrné pilíře na západní straně.** Vývoj kaple a otázka původního architektonického záměru nejsou zatím spolehlivě prozkoumány (rovněž Santiniho autorství zatím nelze prokázat), a proto odstranění těchto prvků nebylo vhodné.

Inzerce

Budovy zámecké depandance. Tereziánský trakt byl využit pro expozice Muzea Chlumecka a opraven; později však byla dána přednost zřízení zámeckého hotelu. Tereziánský trakt je dnes v dobrém stavebním stavu, stejně jako sousední Lichtensteinský trakt, v němž sídlí správa zámku. Objekt koníren je zčásti využíván Okresním archivem, v patře slouží jako byty. Vlastní stájová část s pozoruhodným dispozičním a klenbovým systémem však vyžaduje vhodné využití. Ve velmi špatném stavu je přízemní trakt jízdrny, kočárovna a zcela opomíjená zámecká vodárna, stavba Františka Kermera z druhé poloviny 18. století.

Seznámili jsme se s novodobou přeměnou zámeckého parku. Kompoziční hodnoty anglického parku byly v posledních letech stále více potlačovány přerůstáním vegetace. Přerůstání vegetace se projevilo i mezi oranžerií a hlavní alejí. V zámeckých parcích není možno na zeleň vztahovat obvyklá ochranná hlediska - zeleň se zde musí podřizovat hlavnímu kompozičnímu prvku: architektuře. Zeleň je zde živým prvkem, jenž je třeba neustále regulovat.

V souvislosti s perspektivami chlumeckého zámeckého parku je však třeba uvážit ještě jeden problém. Ukázalo jsme, že dnešní podoba parku je v rozporu s původní barokní koncepcí, která organicky vycházela z kompozice zámku. Není samozřejmě účelem navrátit areál do původní barokní podoby (nejdou pro to ani potřebné podklady), nicméně historická a především umělecko kompoziční hodnota základní osy barokního parku - soustava tří radiálních alejí - by si zasloužila obnovu, tj. opětovné zřízení severní a jihozápadní aleje (v případě této druhé i s pokračováním vně parku až k lesu). **Zámek Karlova Koruna patří k vrcholům nejen díla Jana Santiniho a českého baroka, ale baroka vůbec, nicméně v dnešním řešení parku se uplatňuje jen část skutečné hodnoty jeho architektury, již je právě plynulé spojení zámku a krajiny prostřednictvím tří radiálních alejí.**

Ing. arch. Karel Kuča

Vysvětlivka:

depandance - vedlejší budova, přístavek

Z dějin všeobecné veřejné okresní nemocnice v Chlumci nad Cidlinou

Nemocnice byla založena v roce 1853, kdy chlumecký měšťan Ignác Vencel věnovací listinou ze dne 28. října 1853 k účelům nemocničním, původně pouze pro chlumecké příslušníky, věnoval roku 1852 nově postavenou budovu čis. 123/IV. Budova tato pozůstávala ze 4 světnic a sice 3 místnosti pro nemocné, 1 pokoj pro ošetřovatele a dále kuchyně, umrlčí komory a dřevník. Nemocnice byla zřízena na 8 postelí. Jmenovaný měšťan a zakladatel vyhradil si pro sebe správu ústavu, z počátku soukromého, věnovav na udržování domu 210 zlatých, na obecním domě čp. 66/III., (kde jest nynější nemocnice). Na vydržování a léčení chudých nemocných z Chlumece založil nadaci, složiv k účelu tomu státní papíry v obnosu (tj. hodnotě) 7000 zl. Roku 1855 povoleno bylo ošetřování cizích nemocných a ošetřovací taxa byla 20 krejcarů denně. Příštím rokem zvýšena byla na 24 kr. V roce 1857, po vykonané úřední prohlídce tehdejší krajským fyzikem, byl ústav uznán za vzorně spravovaný. Chlumecká nemocnice byla výnosem býv. místodržitelství ze dne 26. dubna 1857 č. 17509 prohlášena za veřejnou a výnosem býv. ministerstva vnitra ze dne 14. prosince 1859 č. 28941 vstoupila definitivně do

kategorie všeobecných veřejných nemocnic. Až do té doby vyloučeny byly z léčení osoby cizí a děti pod 8 let staré.

Výnosem král. výboru zemského bylo uloženo zakladateli, aby věnovací listiny uvedl v souhlas se zásadami pro veřejné nemocnice platnými. Aby tomu vyhověl, dále pak z důvodu pokročilého stáří žádal zakladatel zastupitelstvo města Chlumece n. Cidl., aby správu nemocnice převzalo. Usnesením obecního zastupitelstva města Chlumece n. Cidl. ze dne 9. července 1867 čis. 449 vyhověl obecní výbor této žádosti, a tak nemocnice přešla do definitivní správy městské. Ošetřovací taxa obnášela 45-47 kr., v roce 1895 zvýšena byla na 55 kr. V těchto letech léčeno bylo průměrně 100 nemocných ročně.

Při stavbě nových chlumeckých škol r. 1898 přemístěna byla nemocnice z primitivních dosavadních místností do obecního domu čp. 66/III., kde zřízeno bylo 20 postelí. K rozšíření nemocnice a zakoupení potřebného nábytku a prádla věnoval okres chlumecký městu K 4000.

Když postupem času rozmnožily se potřeby nemocnice, s přílivem nemocných, městské zastupitelstvo žádalo, aby okres, jakožto celek poplatně mohlutnější, převzal nemocnici do správy

okresní. Okresní výbor žádosti vyhověl a na základě usnesení okresního zastupitelstva převzal nemocnici dnem 1. ledna 1906 do své správy.

Brzo nato (v roce 1906-1907) nemocnice byla rozšířena postavením hlavního pavilonu, pavilonů infekčních, skladiště, prádelny a komory umrlčí. Dosavadní budova nemocniční byla přeměněna v budovu administrativní. Stavební náklad obnášel cca 120 000 K (korun).

Chlumecko buduje moderní nemocnici

Požádali jsme primáře Dr. Vlad. Musila o informační článek o přebudování chlumecké nemocnice. Bylo nám velmi ochotně vyhověno p. primářem, který jako význačná kapacita lékařská jest velkorysým iniciátorem moderní chlumecké nemocnice, která se stává za jeho vedení ústavem prvního řádu. Primář MUDr. Vl. Musil píše:

Dlouho pocíťovaný nedostatek moderního vybavení našel zásadní řešení. Ač již v r. 1934 byla tato nutnost velkorysejšího řešení uznávána, nebylo možné, pro nepříznivé hosp. poměry, pomýšlet na jeho uskutečnění. Bylo přikročeno pouze k zavedení ústřední-

ho topení do všech nemocničních budov, kromě budovy hospodářské, spolu s rozvedením teplé a studené užitkové vody a k zřízení umývárny pro nemocné a tím aspoň byl vyřešen pro nejbližší dobu nejnútnejší požadavek hygieny a hospodářského vytápění budov. Investice byly provedeny se schválením Zemského úřadu nákladem cca 150 tisíc Kč. Hned na počátku roku 1935 vypracovalo stavební oddělení Zemského úřadu předběžné plány na přístavbu chirurgického pavilonu, ve kterém by byly umístěny nové operační sály s příslušenstvím a zvláštní oddělení pro rodičky a na nástavbu hospodářské budovy. Plány byly r. 1935 komisionálně posouzeny a schváleny a 13. ledna 1936 byly schváleny definitivně. Když pak byl zajištěn částečný finanční náklad výpůjčkou u Penzijního fondu zaměstnanců nemocenských pojišťoven a zajištěna jeho úhrada, bylo v druhé polovině září 1936 přikročeno ke stavbě a do konce roku přivedeny stavby pod střechu a přivedeny k přezimování.

Po dokončení stavby bude rozšířen počet lůžek pro 100 nemocných, ústav bude mít k dispozici dva operační sály a zvláštní oddělení pro rodičky s lehnou. V nástavbě hospodářské budovy budou umístěny byty pro lékařský a ošetřovací personál a tím se uvolní místo pro nemocné i v hlavní budově.

Vzhledem k těmto přestavbám byl provoz v minulých třech letech značně

ztížen. Přes tyto nepříznivé poměry zůstala frekvence i výkonnost ústavu téměř ve stejné výši jako léta minulá, neboť bylo v r. 1934 ošetřováno celkem 1071 nemocných, v r. 1935 1149 a v roce 1936 1173 nemocných.

Přesto však i v těchto letech bylo možno v rámci nemocničního rozpočtu pečovat o vybavení aspoň v nejnútnejších věcech, které vyžaduje běžný provoz nemocnice. Kromě každoročních oprav, nutných k udržování budov, bílení, čištění místností, dále nákladu k doplnění a udržování lékařského instrumentáře a knihovny lékařské, doplňování nemocničního prádla, byla zakoupena z výnosu zdravotní přirážky diathermie a přístroj pro operování elektrickým nožem, dále zakoupena nová rentgenová lampa a pro kancelář zakoupen počítačový stroj.

Správě nemocnice i lékařskému vedení ústavu je milou povinností poděkovat na tomto místě správnímu výboru nemocnice, okresnímu výboru jako

stavebníku nového rozšíření budov, Zemskému úřadu a konečně všem činitelům, kteří se o uskutečnění stavby nemocnice jakýmkoliv způsobem zasloužili.

Osazení osobní v chlumecké nemocnici:

Primář: MUDr. Vladimír Musil
Sekundující lékař: MUDr. Gabriel Komarenko

Správce nemocnice: František Myška
Kancelářská síla: Ludmila Šrůtková
Ostatní personál: 4 ošetřovatelky, 4 služebné, kuchařka, domovník a prádlena.

Oddělení v roce 1935: chirurgické, interní, nervové, gynekologické a porodnické, kožní, oční, ušní a infekční.

Zemědělská nemocenská pojišťovna zahájila svoji činnost v Novém Bydžově 1. 4. 1924. Byla zřízena zásluhou pp. Dr. J. Černého, t. č. ministra vnitra, a V. Sehnala, senátora, a jiných polit. činitelů. V Chlumci n. Cidl. byla zřízena k 1. 7. 1925 filiálka pojišťovny bydžovské. Úřadovalo se v Záloženském domě.

Chlumecká nemocnice v číslech

Rok	Počet přijatých nemocných	Počet dnů ošetř.	Denní sazba	Náklad Kr.
1906	266	7 306	1,10 Kr	15 854 ročně
1916	1100	15 350	2,50 Kr	61 642
1926	1000	17 123	19,00 Kč	332 417 Kč
1936	1173	21 474	19,50 Kč	419 260 Kč

Dle záznamů sestavil správce Myška
Přepsáno a zkráceno z Čitanky kraje chlumeckého na Cidlině. **Vá**

Zdravotnické střípky zašlých časů

Ve starých chlumeckých matrikách, uložených ve státním archivu v Hradci Králové, je možno nalézt neobvyklý počet zápisů o pobytu francouzských vojáků z let 1813-1814 (z dob napoleonských válek).

Bylo zjištěno, že v Chlumci nad Cidl. byl zřízen vojenský špitál pro válečné zajatce. Umístěn byl v domě čp. 24/I a fungoval od 19. 12. 1813 do 20. 1. 1814. Nejvyšší stav nemocných byl zaznamenán k 25. 12. a to 109 osob. Stav se postupně „snižoval“ až k likvidaci. Nemocní byli většinou řadoví vojáci, ojedinelé vyšší důstojníci.

Umírali vesměs podle stanovené diagnózy na „horečku“.

Pan MUDr. P. Poliščuk píše:
Začteme-li se do zápisů v městských

análech, dozvídáme se, že v Chlumci nad Cidlinou existovaly lázně již v roce 1542. Ty patřily vrchnosti. V poznámkách najdeme drobný zápis: „Lázeň obecná se pronajímá každý rok, jak může...“ Hospodáři obecní se snažili, aby jejich pokladna měla z lázní užitek a aby je připoutali k obci.

O zdraví lidu pečovali tehdy lazebníci, felčáři a chirurgové-lékaři. Felčáři byli považováni za méně než lékaři - pracovali jako ranhojiči, napravovatelé zlomenin apod. Prostředky k léčení byly značně primitivní. Nejčastějším základem při vážném onemocnění bylo puštění žilou, i když nezřídka právě takový zákrok spíše ublížil.

Lidé se svěřovali s velkou důvěrou do péče zaříkávaček, kořínkářek či bylinkářek. Věřili v zakuřování, přikládání baněk a pijavic. Nejzajímavější byli mastičkáři, nalézající u nemocných více víry.

(Ne nadarmo se námět o mastičkáři dostal do středověké hry Mastičkář. Hra se dochovala ve dvou zpracováních, pocházejících z poloviny 14. stol. Hlavními osobami tohoto bujného, místy až nevázaného výjevu jsou potulný prodáváč mastí, jeho žena a dva služkové. Skladba je ostrou satirou na středověké lékaře šarlatány. Nechce na ně útočit, ale chce pouze pobavit obecenstvo. - Pozn. red.) **BM, Vá**

Poznámka - VÝZVA

Redakce Chlumeckých listů by ráda přiblížila čtenářům život a práci zaměstnanců chlumecké nemocnice do té doby, než byla přebudována na domov důchodců. Přivítáme ochotu starších pamětníků - bývalých zaměstnanců. Najdeme vaši nabídku (jméno, adresu, číslo telefonu apod.) ve schránce Chlumeckých listů umístěné v průchodu Městského úřadu? **Red.**

ALFA - konečně nové divadlo!

Adresa: Václavské nám. 18, pasáž Alfa Praha 1.

Ano, konečně jsme mohli nahlédnout do nového divadla, které navíc bude patřit jen Divadlu SEMAFOR! Nevím, čím to byla zásluha, ale - světe div se, soubor měl zbrusu nové (báli jsme se říci jakýkoliv superlativ, abychom to nezakřikli) konečně vyhovující a důstojné a jen své jisté divadlo. Po roce harcování po celé Praze. Hostilo nás Divadlo Na Slupi, Klicperovo divadlo v Kobylisích, ÚDA, Wolkerovo divadlo v Dlouhé, Lucerna, Vojanovy sady, také Gong ve Vysocanech - bylo jich víc - k tomu zájezdy mimo Prahu prostě nervy na pochodu.

Je pravda, že byl SEMAFOR vyhledávaný a všude narvaný. A tudíž se nedal nadřizovanými orgány přehlédnout. A pokud si chtěli naklonit mladou generaci, museli jim vrátit jejich divadlo. Nesmím zapomenout na střední generaci i na ty nejstarší. Pro ty také. Pro všechny, kdo měli rádi inteligentní humor, bez politického podlézání a vulgarit, protože ti všichni své divadlo milovali.

Velkou radost jsem měla ale já. Od našeho obydlí (záměrně nepíšu bytu, protože do bytu, jak jej chápeme dnes, měl náš domov příliš daleko) jsem to

měla asi dvě minuty rychlejší chůze. A ještě krásnou částí Prahy. Proběhla jsem Jungmannovým náměstíčkem, pak branou přes Františkánskou zahradu a hned za jejími zadními vraty byl vstup do divadla. S moderním proskleným vchodem, na který navazovala celá prosklená přední fronta foayeru, takže návštěvníci mohli sledovat i dění v průchodu do Alfy a na Václavské náměstí. Dalo se přicházet i po něm, ale to pro mne bylo časově náročnější, protože na Václaváku bylo v každou denní dobu lidí jako na Václavském náměstí!

Lístky se koupily ve foayé a odtud byl i vstup na balkon. Do hlediště se scházelo opět o patro níže, tedy první patro minus. A dílny, šatny, druhé patro minus. Bylo tu i třetí patro minus, ale to nám už nepatřilo, tam byly kotelny pro veškerý provoz komplexu Alfy.

A jak se otevřelo, byly tu hned dlouhé fronty až do pasáží, jak Alfy, tak do pasáže vedoucí do Vodičkovy ulice. Naše diváky neodradilo nic, navíc, bylo divadlo prostornější s větším počtem křesel, a tak teď byla také větší šance sehnat lístky - bylo více míst v hledišti i na balkoně. Divadlo mělo věrné a trpělivé diváky.

A jak to bylo i ve Smečkách, mužské hvězdy měly zástupy svých ctitelů.

Je to zvláštní, že mužští obdivovatelé byli ukáznění a neokázali ve svém obdivu, zato dívčí citelky vytvářely někdy až nepropustné, ječící davy.

Mohutnější vlnu obdivu po Walde- marovi sklízel v novém divadle Karel Gott, nová dominantní tvář SEMAFORU.

Seděli jsme s ženským osazenstvem v pološeru hlediště, na scéně zpíval mladík, spíše hubený, oblečený do koženého parádního, jako kovbojského oblečku a zpíval, jak by to ani Walda nedokázal. Svěho Woodyho. Ženské herecké obecenstvo poslouchalo nadšeně - tak to je tedy výkon - a jen zklamaně dodávaly: ale mohl by být hezčí. Karel byl tehdy ještě chlapec. Pak zapracoval čas, a jako u všech ostatních i velmi dobří opravovatelé drobných kosmetických nedostatků, a šilicemi dívčími davy nemohl ani projít.

Je zajímavé, že Suchý i Šlitr měli sice své obdivovatelky, ale ten obdiv byl spíše zdrženlivý a uctivý. Jiří Šlitr by svým kamenným a nevšímavým obličejem odradil i odvážné školačky a Suchý se pohyboval duší mimo tento prostor - prostě je nevnímal. Nakonec, odcházel tak, aby byl spíše jako neviditelný.

Vzpomínám si ale na jeho dvě nejvěrnější ze všech věrných ctitelů. Byla to děvčata asi sedmnáctiletá a ta za námi jela z Prahy stopem až do Ostravy, aby nepropásala ani jediné představení. Pochopitelně na lístky k stání - i když tehdy vstupné do divadel bylo velmi nízké, téměř každodenní návštěvnost byla velkým vydáním.

Takovou věrnost musel Jiří Suchý odměnit - do nového divadla měla děvčata vstup zdarma.

„Jirko, to bych se začala o tebe bát!“ říká Běla, žena Jiřího Suchého s rozpačitým úsměvem a skládá obdivný dopis se zajímavými básněmi od jedné z nich, adresovaný přímo jemu. Vznikla mezi nimi vtipná a úsměvná manželská přestřelka, přestože ani oni, ani nikdo z divadla nepochyboval o jejich vzájemné oddanosti a spolupráci, směřující vždy jen k divadlu. Běla dostala své jméno právem - její pleť byla výrazně vlase bílá - pokud přemýšlím, v čem spočíval její půvab - bylo to jakési tajemství neokázalého zjevu a vy-

stupování. Napadá mne jediný přírůbek - vyzářoval z ní poklid a přes její mládí jistá důstojnost zjevu Mony Lizy. To bylo ve chvílích mimo pracovních povinností. Při práci byla rozhodná - snad dokonce až nesmlouvavá. Studovali spolu s Jiřím střední grafickou školu.

Přátelily jsme se - měly jsme společný zájem a také společné starosti. Manželství neoplývá jen radostmi, spíše starostmi a povinnostmi a ve společnosti mladého ambiciózního mládí jsme k sobě měly blíž. V tomto období také prodělává svou nejbolestnější ztrátu.

Když jsem odešla z divadla, ztratily jsme možnost se setkávat a přece mi připravila velké překvapení. Byla jsem na návštěvě v Brně a tam mne upoutaly plakáty na vývěsních tabulích s jejím jménem s pozvánkou na její samostatnou výstavu. Pochopitelně jsem se šla hned podívat. V domě umění vystavovala ve dvou velkých sálech své artprotisy, které byly úplně novou výtvarnou textilní technikou, kdy se na silnější látkový podklad kladly barevné plástve nespředených materiálů. Technika měla velké dekorační možnosti a dokázala napodobit jak možnosti akvarelu, tak syté a krycí schopnosti olejomalby, a to na velkých formátech. Byla to originální technika, suplující technicky náročné tapiserie, vymyšlená u nás a mohla se realizovat právě v Brně, kde měli výtvarníci k dispozici veškeré technické zařízení a byli zásobeni potřebnými materiály. Její artprotisy byly uvolněné, veselé a plně nápaditých vymyšleností. Výtvarně zajímavé! A dovedla jsem si představit úsilí, které musela vynaložit, na úctyhodnou úroveň a značném rozsahu práce.

Na výstavě jsem potkala dvě staré dámy, které ji velmi obdivovaly a říka-

ly: „Je to všechno tak krásné! A ona, Bělka, je tak mladinká a krásná - je hrozné, že je tak nemocná.“ Nechtěla jsem se jich na nic ptát, zdálo se mi to být vtravé, nakonec jsem si řekla, že byly na vernisáži, že tam byla jen trochu nastydlá -

Pak jsem uslyšela už jen zprávu o její smrti. I v nemocniční posteli vytvářela doplňky na nové artprotisy.

Představit si míru žalu, když tu zůstal Jiří Suchý jen se synem, bez věrného spolupracovníka, důvěryhodného kritika, bez životní opory...

Ale zpět k radostným událostem, které přicházely spolu s novým divadlem. Tragédie ztráty Jiřího Šlitra a Běly - také Jiřího Grossmana - to bude za několik let, o těch se nikomu v tomto čase nemohlo ani zdát, tak byly samy o sobě neuvěřitelné.

Do divadla byl přijat režisér Ján Roháč. Divadlo dostalo nový, více okázalý projev jak ve scénografii, tak v celkovém pojetí. Objevily se na scéně také nové tváře. K Pavlíně Filipovské a Haně Hegerové přibyla Jana Malknechtová, Věra Křesadlová, Naďa Urbánková, časem legendární Eva Olmerová. Jako okrasu představení tu byly Renata Tůmová a Eva Pospíšilová. Jediným kostýmem byly korzet a síťované punčochy a pochopitelně perfektní postava.

Mužské hvězdy - Karel Gott, Milan Drobný, Pavel Sedláček, zazpíval si i výborný trumpeták Jiří Jelínek, později Pavel Bobek. Nesmím zapomenout ani na konkurz Josífka Laufra. Tak tady, ženská porota, naše mladé hvězdy i s Veronikou Pulchartovou, zajímavou garderobiérkou, se nadšeně shodly, že je velmi krásný a výborně zpívá. A svedly jako boj o jeho skalp. Svůj obvyklý dramatický výstup při přijímání.

Všichni byli hvězdami, které ani časem nezhasly. Šéfové divadla měli šťastnou ruku při výběru, při objevování a nakonec i na jejich nasměrování, na kterém měli svůj velký podíl. Bylo těžké říci, kdo měl větší radost při výběru, zda ten, kdo se dostal jejich rozhodnutím do ansáblu divadla, nebo ti, kteří je vybrali. Vzpomínám si na nadšení, s jakým stále hodnotili schopnosti a rozsah hereckých, pěveckých možností svých objevů. V podstatě zcela nesobecky. Záleželo jim na celkovém utváření divadla, sami byli takovými osobnostmi bytostnými - že se o svou

Jiří Suchý, Eva Pospíšilová

kariéru nemuseli obávat. Neakademický přístup k utváření scény Semaforu, s neuvěřitelně cílevědomým, každodenním nasazením, které je ojedinělé - to si ani většinou neuvědomujeme. Ojedinělé nejen u nás, ale udivilo i v Německu, odkud přišlo pozvání, zájem projevil i Holandsko.

Byla radost se podílet svou trochou práce na jejich snažení, vytvořit nový typ divadla. A být účastní na jeho uskutečňování. **M. A.**

Inzerce

Běla Suchá, Jiří Trnka (junior), Marie Adamcová

Miloš Forman - Konkurz

Inzerce

Narozené děti s trvalým bydlištěm v Chlumci n. C.

Veronika Dolečková
Andrea Boháčová

Matyáš Krejča
Pavel Suchánek

Klára Vavřínková

Odešli z našich řad

František Bydžovský 73 let
Vlastimil Michek 72 let
Věnceslava Rašková 91 let
Zdeněk Javůrek 70 let
Anna Divíšková 92 let

Hana Marešová 75 let
Jaroslav Hlíděk 91 let

Za evidenci obyvatel: **I. Fölklová**

Výročí narození - duben 2007

80 let

Paní **Jarmila Vacková** nar. 13. 4. 1927
Palackého 165, Chlumeč nad Cidlinou

Paní **Anežka Dufková** nar. 20. 4. 1927
Zimova 594, Chlumeč nad Cidlinou

85 let

Paní **Jindřiška Bezuchová** nar. 5. 4. 1922
Smetanova 177, Chlumeč nad Cidlinou

Paní **Božena Čežíková** nar. 7. 4. 1922
9. května 119, Chlumeč nad Cidlinou

Pan **Jaroslav Vaňura** nar. 28. 4. 1922
Kladruby 8, Chlumeč nad Cidlinou

90 let

Pan **Rudolf Pour** nar. 16. 4. 1917
Švermova 395, Chlumeč nad Cidlinou

92 let

Pan **Josef Volejník** nar. 7. 4. 1915
Říhova 556, Chlumeč nad Cidlinou

93 let

Paní **Emílie Špásová** nar. 23. 4. 1914
Říhova 365, Chlumeč nad Cidlinou.

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme.
Za sociální oddělení: **Mgr. Zdena Valentová**

Inzerce

Děkujeme všem,
kteří se přišli rozloučit
s panem

**Jaroslavem
HLÍDKEM**

na jeho poslední cestě.

Děkujeme za květinové dary, projevy soustrasti,
službám pana Netíka za vypravení pohřbu
a panu Jaroslavu Vosáhlovi za procítěnou řeč
při smutečním obřadu.

Všem děkují synové s rodinami.

Děkujeme všem přátelům a známým
za projevy soustrasti, květinové dary
a účast na posledním rozloučení
s panem

**Vlastimilem
MICHKEM**

Manželka a děti

Dne 20. března 2007
uplynulo 20 let od úmrtí
pana

**Oldřicha
RAKOUSKÉHO**

z Chlumce nad Cidlinou,
bývalého vlakvedoucího ČD.

Vzpomínají manželka,
dcery a vnoučata.

Děkujeme všem přátelům a známým
za projevy soustrasti a květinové dary
na posledním rozloučení
s naší drahou maminkou

**Hanou
MAREŠOVOU.**

Synové s rodinami.

*Nikdy se nedá zapomenout na toho,
koho jsme milovali.*

Dne 2. března 2007 jsme vzpomněli
2. výročí úmrtí

pana **Františka ŘÍHY.**

S láskou stále vzpomínají
manželka a děti s rodinami.

*Jak vlna za vlnou v dáli se ztrácíš.
Kdo jenom řekne Ti,
jak moc nám scházíš.*

Dne 29. března uplyne 10 let
od smrti

pana **Vladimíra ČERMÁKA**

Vzpomíná a nezapomíná manželka, děti a příbuzní.

Dne 15. dubna 2007
uplyne již rok od úmrtí
pana

**Vladimíra
BEZPRSKY.**

Za vzpomínku děkujeme všem,
kteří ho znali a měli rádi.

Manželka a dcery s rodinami.

Inzerce